October
Rev. J.W. Van Weelden,
Tweedsmuir Ave.,
Chatham, Ont.

MAY 19, 1967 — No. 801 — 22nd YEAR OF PUBLICATION

CALVINIST-CONTACT

CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. • Authorized as Second Class Mail, P.O. Department Ottawa, Ont., and for payment in cash. Postage paid at Hamilton.

VARIA

PRESIDENT PARK HERKOZEN

Op 4 mei werd met overgrote meerderheid Chung Hee Park herkozen als president van Zuid Korea. In deze verkiezing versloeg hij zijn voornaamste tegenstander, de voormalige president Posun Yun, de leider van de oppositiepartij, de Nieuw Democratische Partij, wiens regering in 1960 door het militaire ingrijpen werd gedwongen plaats te maken voor een voorlopige militaire regering. De voorzitter van deze junta werd Majoor Generaal Park. De Amerikanen waren slecht te spreken over deze ontwikkeling die zij beschouwden als een inbreuk op de democratie in Korea. De junta moest beloven om in 1963 algemene verkiezingen te houden.

Om zich als president voor Korea beschikbaar te stellen legde Park zijn militaire baan neer en begon in 1963 een verkiezingscampagne. In deze verkiezing won hij met een kleine meerderheid van 156,000 stemmen. Vooral in de industriegebieden behaalde hij vele stemmen. Park zag zich voor vele moeilijkheden geplaatst. Economisch stond het land er slecht voor. Het overgrote deel van de bevolking (75%) bestond uit boeren. Industrie was nodig om het land economisch gaande te houden. De grondstoffen bevinden zich in hoofdzaak in Noord Korea. Daarom zocht Park contact met Japan. Dit zinde vele Zuid-Koreanen niet, die er weinig voor voelden om vriendschap te sluiten met een volk dat hen 35 jaar lang had geregeerd. Bovendien vreesden zijn dat Korea zou worden overstroomd met goedkope Japanse goederen, waardoor de Koreaanse handel zou worden benadeeld. Men vreesde eveneens dat de Koreaanse visserij in gedrang zou komen. Park zette echter zijn zin door en spekte de staatskas met een $8 miljoen dollars, als gevolg van Japanse schadevergoedingen en leningen. De ontwikkeling van de industrie werd ter hand genomen. Scholen werden gebouwd, de handel uitgebreid, maar de boeren zijn nog steeds ontevreden, ook al komen er de laatste jaren geen hongersnoden meer voor.

De ontwikkeling van Zuid Korea is van groot belang. Indien Park er in slaagt om met behulp van buitenlandse hulp het land er economisch bovenop te krijgen, dan zal dit andere Aziatische landen, zoals Vietnam, Burma en vele andere stimuleren om het beste beentje voor te zetten. Bovendien doet het de reputatie van Amerika goed. De critici kunnen dan zien dat een oorlog om een land uit de communistische klauwen te houden toch niet tevergeefs is. Bovendien hoopt Park dat in de toekomst de Noord Koreanen, wanneer zij zien dat Zuid Korea erin is geslaagd om op eigen benen te staan, de wens te kennen zullen geven zich opnieuw met de Zuid Koreanen te verenigen.

☆

SCHOONMAAK IN SICILIE?

Sicilië, zoals bekend, is de bakermat van de beruchte Maffia organisatie. Vanuit dit eiland worden de grondstoffen voor verdovende middelen als 'tomaten-pasta' of 'ansjovis' naar Frankrijk verzonden, waar men er heroine van maakt om deze in grote hoeveelheden naar Noord-Amerika te verschepen. Deze activiteiten zijn de laatste jaren wat geluwd. Vele bekende Maffia leiders zijn gevangen genomen of verbannen naar andere landen. De Maffia leden tonen de laatste jaren echter veel belangstelling voor de politiek en de handel, met name de bouwindustrie. Door de grote zelfstandigheid van het eiland Sicilië, dat toch al wat afgelegen ligt, hebben de politici vrij spel. De Maffia leden hebben nu belangrijke politieke plaatsen veroverd en delen in Sicilië de lakens uit. De arme bevolking kan weinig uitrichten. De Christelijke Democratische Partij (een partij vaak christelijk noch democratisch) heeft in de afgelopen jaren weinig maatregelen genomen om de praktijken van de Maffia de kop in te drukken. Daarentegen hebben de Socialisten de zijde van de arme en verdrukte bevolking gekozen. Een van hen is Danilo Dolci, die zich een niet-communistische pacifist noemt. Gedurende de eerste week in maart heeft hij verschillende protestdemonstraties georganiseerd. Deze hebben vijf dagen geduurd. Vervolgens heeft hij bij de regering in Rome aangeklopt om hulp. De minister voor de ontwikkeling van het Zuiden, Giulio Pastore, heeft beloofd geld beschikbaar te stellen voor wegenbouw, irrigatie en de landbouw. Voor meer dan 13 jaar heeft de 43-jarige Dolci zich beijverd om de bevolking actief te doen deelnemen aan de opbouw van hun eiland. Het ziet er naar uit, dat hij tenslotte succes boekt.

Er is echter verschil van mening over de zelfstandigheid van Sicilië. Sommigen vinden dat men zelf de boontjes moet doppen, aangezien Rome zich nooit veel met Sicilië heeft bemoeid. Anderen geloven dat zolang de regering in Sicilië zo corrupt is, er weinig hoop is voor drastische maatregelen, te meer daar men in Sicilië niet over een groot aantal bekwame functionarissen beschikt. De centrale regering heeft echter het plan om de regionale regeringen in Italië meer bevoegdheid toe te kennen om zodoende de plaatselijke belangen beter te kunnen behartigen.

Hoe het ook zij, de 58-jarige Waldenzen predikant Tullio Vinay is met een groep vrijwilligers afkomstig uit verschillende landen bezig om in een stad van 18.000 inwoners, bestaande uit vele achterbuurten, de arme bevolking te helpen. Een christelijk getuigenis in het 'homeland' van de Maffia.

☆

EEN TUNNEL ONDER HET KANAAL?

Meer dan 150 jaar heeft men plannen geopperd om Engeland en Frankrijk te verbinden door een tunnel in het Kanaal te bouwen. Een Franse ingenieur, Mathieu, stelde reeds de bouw van een tunnel aan Napoleon Bonaparte voor. Engeland voelde er echter weinig voor om door de oorlogszuchtige Napoleon ingepalmd te worden. Later was het de Fransman Thome de Gamond, die voorstellen deed om een tunnel of een brug te bouwen. In 1870 was er zelfs een speciale organisatie die belast was met de bouw van een eventuele tunnel. De twee wereldoorlogen maakten een einde aan de plannen. In 1957 werd opnieuw een tunnel commissie ingesteld. Het bleef niet bij plannen, want in oktober 1966 kwamen de Franse en Engelse minister van Handel en Verkeer bijeen om de voortgang van de plannen verder te bespreken.

Hoewel men nog geen definitieve beslissingen heeft genomen, hoopt men tegen 1975 een tunnel te openen die Folkstone en Calais met elkaar zullen verbinden. Men denkt erover om een tunnel voor treinenvervoer te bouwen, waarop eveneens auto's kunnen worden vervoerd.

De kosten van de tunnel schat men op $500 miljoen tot $600 miljoen dollar. Engeland is een voorstander van de tunnel. Vroeger wilde het graag geïsoleerd zijn om de Europese oorlogen te ontlopen, maar tegenwoordig stelt het belang in een levendige handelstransactie met het vasteland. Vooral wanneer het zal toegelaten worden tot de Euromarkt, zal het voordeel hebben van de tunnel. Daarom is het mogelijk, dat de Gaulle het plan afkeurt!

H.M. KONINGIN JULIANA IN CANADA

Zoals U wellicht bekend is, zijn Hare Majesteit Koningin Juliana en Prins Bernhard zaterdag 13 mei per KLM in Montreal aangekomen voor een tweeweeks bezoek aan Canada.

Op donderdag 18 mei a.s. zal de Koningin officieel het Nederlands paviljoen op de Expo onthullen.

H.M. zal tijdens haar verblijf ook een onofficieel bezoek brengen aan Toronto en omgeving. H.M. zal op Malton Airport ariveren op zaterdag 20 mei a.s., 's morgens om 10.30 uur. Alle Nederlanders, die getuige wensen te zijn van de aankomst van H.M., kunnen zich begeven naar de administration building op Malton Airport. Het zal op prijs worden gesteld, indien vooral de kinderen zich zoveel mogelijk tooien met oranjestrikken, sjerpen, en met vlaggetjes.

De volgende dag zal er gelegenheid zijn voor de vertegenwoordigers van de Christelijke pers in Canada om H.M. de Koningin te ontmoeten.

In Ottawa zal H.M. de Koningin een monument onthullen ter gedachtenis aan haar verblijf in Canada gedurende de Duitse bezetting van Nederland tijdens de tweede wereldoorlog.

Het zijn drukke weken voor H.M. en Z.K.H. Prins Bernhard. In het vaderland waren het achtereenvolgens het bezoek van de Koning en Koningin van Nepal, de geboorte van hun eerste kleinzoon, de verjaardag van de Koningin met het daaraan verbonden bloemendefilé, en nu het officiële bezoek aan Canada. Voor de Nederlanders in Canada spant het laatste natuurlijk de kroon, omdat H.M. Koningin Juliana persoonlijk zich op de hoogte wil stellen hoe haar oud-onderdanen in dit nieuwe land getogen zijn.

H.M. Koningin Juliana

Assen Revisited

3

Het behoeft geen betoog, dat de Gereformeerde Kerken in Nederland zich in een ernstige crisis bevinden; in het meerderheidsrapport wordt onomwonden de vrees uitgesproken, dat een strijd kan komen (de deputaten schrijven: 'Wanneer ons nog een strijd te wachten staat over Gen. 2 en 3 — mogen onze kerken er voor bewaard blijven ....'); en in het minderheidsrapport citeert dr. Schelhaas wat de arts A. H. Smit van Oude Bildtzijl schreef in een ingezonden stuk in het Ger. Weekblad: 'Indien Genesis 1—3 slechts mythe of sage of beeldspraak of vormgeving is, zegt me het Paasevangelie niets meer. Dat hebben we eeuwen geloofd en onze ouders zijn er hun doodsuur mee ingegaan. Zelf heb ik het rotsvast geloofd, doch de nieuwe theologie heeft mij mijn zekerheid gedeeltelijk ontnomen en ik tob met de vraag: "Hoe is het nu in de werkelijkheid?"'

Deze crisis blijkt niet alleen een mogelijkheid te zijn in dit rapport van deputaten, — ieder, die geen vreemdeling in het Nederlandse Jeruzalem is, weet, dat naar aanleiding van boeken, artikelen en conferentieverslagen veel gesproken wordt over de fudamentele vragen van de betrouwbaarheid van de Bijbel en in verband daarmee (zie het citaat van arts Smit) de zekerheid van het geloof.

Die zekerheid van het geloof is onlosmakelijk verbonden aan de betrouwbaarheid van de Bijbel, en wanneer die betrouwbaarheid met vraagtekens wordt omringd, wordt tegelijkertijd de zekerheid des geloofs op losse schroeven gezet.

En nu trof mij een merkwaardige verschuiving in de betoogtrant van het meerderheidsrapport. Wanneer dat rapport begint te spreken over 'de belangrijke ontwikkeling van de natuurwetenschap sinds 1926', maakt het eerst gebruik van de uitdrukking: 'het **vrijwel algemeen gevoelen der deskundigen**'; daarna spreekt het van: **de min of meer vaststaande resultaten van de natuurwetenschap**'; en beide uitdrukkingen zeggen hetzelfde: niet **alle** deskundigen zijn het eens, en de resultaten staan niet **helemaal** vast. Maar dan volgt zonder enige aarzeling, zonder enige critiek of voorbehoud: 'Dit impliceert dan onder meer dat er tussen het eerste optreden van mensachtige wezens en het begin van de agrarische ontwikkeling een interval ligt van op zijn minst een half miljoen (ca. 25.000 generaties).

Dat is nogal wat!

Aan de leden van de Ger. Kerken in Nederland wordt voorgehouden in een rapport van hun eerste-klas-vertrouwensmannen, dat er 25,000 generaties van mensachtige wezens moeten zijn geweest voor de mens begon te 'boeren', voordat Kain en Abel konden spreken van de vruchten van hun land en van hun veestapel.

De vraag dringt zich natuurlijk onmiddellijk op: wat zijn dat, **mensachtige wezens**? Heeft God op een gegeven, ons onbekend moment, mensachtige wezens gecreëerd? — maar neen, daar is ons uit de Bijbel niets van bekend.

Heeft dan de natuurwetenschap op onontkoombare wijze aangetoond, dat er 25.000 generaties van dergelijke wezens voor honderdduizenden jaren onze planeet hebben bevolkt? Ik ben geen deskundige op dit terrein (evenmin als de Nederlandse deputaten), maar van één ding ben ik toch wel overtuigd: dat de deskundigen het **niet** met elkaar eens zijn.

De achtergrond van de uitdrukking 'mensachtige wezens' is zonder twijfel de aanvaarding van de theorie van de **evolutie**; en het kan niet genoeg benadrukt worden, dat deze theorie een **theorie** is, een menselijke **constructie**, en **niet** een bewezen feit. Er zijn nog tal van geleerden, die deze theorie niet aanvaarden, en al deze geleerden zijn waarlijk niet 'bevooroordeelde creationisten'. In het Januari no. van Torch and Trumpet (1967) heeft prof. Hyma de laatste druk van de Franse Encyclopaedie aangehaald, waarin deze theorie aan een scherpe critiek wordt onderworpen. En in een overzicht over de stand van zaken ten aanzien van de z.g. menselijke evolutie van de hand van prof. Wilbert H. Rusch (Concordia Lutheran College, 1966) lees ik het volgende: 'Niet zo lang geleden werd het voor vrij zeker gehouden dat de menselijke evolutie kon worden aangenomen in een rechte lijn, te beginnen met een onbekende mensachtige voorloper, via de Australopithecines naar de Java en Peking mens, en vandaar naar de Neanderthal mens en vandaar naar de Cro-Magnon mens en vandaar naar de huidige mens. Deze mooie ontwikkelingslijn is echter ter ziele, en verschillende factoren hebben bijgedragen tot zijn overlijden. Onlangs is toegegeven door Robinson, Leaky en anderen, dat de Australopithecines niet langer beschouwd worden als de oudst bekende verwanten van **Homo sapiens** (de huidige mens), omdat meer menselijke vormen (minder gedegenereerd) zijn aangetroffen die in dezelfde tijd leefden. In 1963 rapporteerde dr. Leaky de vondst van een menselijke pre-Zinjanthropus vorm die hij **Homo habilis** noemde. Hij suggereerde toen dat alle werken over anthropologie (menskunde) zouden moeten worden overgeschreven, inclusief zijn eigen, omdat deze Homo habilis practisch heel veel leek op de huidige mens.' Dat gebeurde **toen de Nederlandse deputaten hard zaten te studeren op** de 'min of **meer vaststaande resultaten** der natuurwetenschap'. Bijna zou ik schrijven: Risum teneatis, amici! (Lacht niet, vrienden). Maar daar is de zaak te ernstig voor. Laat ik daarom liever wijzen op de studie van de ook onder ons bekende dr. Duyvené de Wit, die, in verband met de vraag, of de genoemde menselijke fossielenreeks wees op een ontwikke-

(Vervolg op pag. 2)

In dit nummer

Veranderde situatie in de R.K. kerk in Nederland pag. 3

Onder de Schemerlamp pag. 4

Onrust in Spanje pag. 5

Faith and Science (1) pag. 9

Annual report of Salem pag. 11

Enjoy **VOORTMANS**

DUTCH STYLE COOKIES

WAAKZAAM VOORWAARTS!

6e JAARVERGADERING "SALEM"

Op zaterdag 1 april 1967 kwamen de leden van de Salem Christian Sanitarium Association Inc. bijeen in de Rehoboth Christian Reformed Church of Toronto voor hun 6e jaarvergadering. Ruim 100 personen vulden de zaal, toen de voorzitter Dr. A. VanderMaas 's middags om 2 uur de vergadering opende. De lezing van Johannes 15:1-10 leidde de bespreking in, welke zich concentreerde om enige hoofdpunten, nml. rapporten van de secretaris-penningmeester Rev. J. VanHarmelen, de jaarlijkse toespraak van de voorzitter, verhoging van de lidmaatschap-contributie en bestuursverkiezingen.

Daar in dit nummer de rede van de voorzitter in extenso wordt afgedrukt, kunnen wij kort zijn over de inhoud der rapporten. De secretaris legde de klemtoon op de groei van de organisatie, welke nu meer dan 4000 leden telt; terwijl de voorzitter de stemming van het bestuur weergaf als van mensen, die onder toenemende verantwoordelijkheid en daardoor met toenemende waakzaamheid voort hebben te gaan.

Het voorstel van het bestuur om de lidmaatschapscontributie tot $5.00 per jaar te verhogen, lokte een geanimeerde discussie uit. Echter werd deze met grote meerderheid van stemmen aanvaard.

In het bestuur werden de aftredende bestuursleden, W. Kuindersma, J. D. Tamminga, C. C. Vanderiet, Rev. J. VanHarmelen, en D. Van Leeuwen herkozen.

Na de pauze werden de bestuurshandelingen van het afgelopen jaar goedgekeurd. Daarna werd als spreker de heer H. J. Feenstra van London ingeleid die onder de titel "Toward a concept of christian mental health" de vergadering bepaalde bij verschillende aspecten in de verzorging van geesteszieken in Ontario.

Hij noemde o.a. de tweede-rangs verzorging welke de geesteszieken in Ontario ontvangen. Doordat niet voldoende gelden beschikbaar worden gesteld, heerst er een tekort aan personeel, terwijl een deel daarvan niet voldoende is geschoold. De inrichtingen liggen ten dele op veraf gelegen plaatsen en zijn vaak inferieur te noemen. Ook de houding van het publiek tegenover geesteszieken is dikwijls meer spot dan deelneming. Genezen verklaarde patienten worden moeilijk in het maatschappelijk leven opgenomen, hetwelk isolatie van deze personen met zich brengt. In dit licht vroeg de spreker, hoe kan een Christelijke inrichting verschillen? Hij waarschuwde dat de gevaren om alleen in naam te verschillen of om een inrichting van niet gewenste personen te worden, vermeden moeten worden. Daarentegen zal "Salem" een eigen Christelijke houding in de verpleging en verzorging van geestelijk gestoorden moeten vinden. Waardigheid van de patient als schepsel Gods brengt mee, dat men deze het beste van het beste in genezingsmethoden moet geven. Daartoe zal de leiding op de hoogte moeten zijn met het onderzoek der wetenschap. Het personeel moet zo goed zijn dat nieuwe behandelingsmethoden toegepast kunnen worden. Verder moet de leiding van "Salem" een bron van informatie worden voor andere instanties, zoals de kerken en scholen. Ook moet het publiek worden beïnvloed, zodat het een Christelijke houding inneemt tegenover geesteszieken, zowel in voorzorg als nazorg. Na nog enkele speciale problemen besproken te hebben, wekte de spreker de vergadering op om "Salem" een doeltreffende strijdkracht te doen zijn, waarvan de leiding zijn taak verstaat, zodat deze inrichting een getuigenis is van het werk van Jezus Christus.

Nadat spreker en voorzitter de dank van de vergadering ontvingen ging Rev. J. Zantingh voor in dankgebed en werd de vergadering gesloten.

(Zie voor rede president en foto's pag. 11.)

ASSEN REVISITED

(Vervolg van pag. 1)

ling van mensachtige wezens naar mensen óf een degeneratie van mensen, een soort van devolutie die eindigde in uitsterving, sprak van een teruggang (retrogression) en nadrukkelijk verklaarde, na enkele eersterangs-geleerden te hebben geciteerd: 'Deze prominente evolutionaire biologen geven derhalve openlijk toe, dat, wanneer het om wetenschappelijke kennis gaat, alle bewijs betreffende **waar, wanneer** en **hoe** de mens zou kunnen zijn ontwikkeld uit een zeker mensachtig wezen (animal primate) **absoluut afwezig is.**' (Creative minds in contemporary Theology, 1966, p. 430, 435). Dit zijn dingen, die ook niet-deskundigen kunnen lezen. Maar het rapport van de Ger. deputaten vindt in **deze** z.g. resultaten, van totaal onzekere aard, een **aanleiding**, om 'de traditionele exegese van de eerste hoofdstukken van Genesis' op de helling te zetten, en 'the man in the pew' onder het juk van 'deskundigen' door te laten gaan. Nu zeg ik niet: 'Risum teneatis!' Ik vraag veeleer: 'Quis non fleret?' (wie zou **niet** wenen?).

L. Praamsma.

U krijgt 50% meer rente op een 4½% Echte Spaar Rekening

Bank of Montreal

Canada's First Bank

Vraag naar een 4½% "True Savings Account" bij Uw dichtstbijzijnd filiaal.

LEZERS SCHRIJVEN

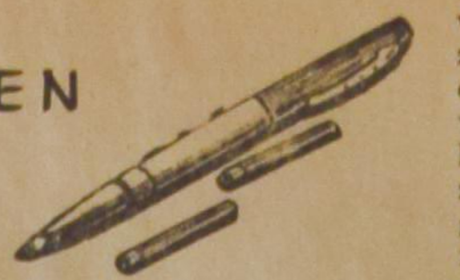

Over Kloosters met Bisschoppen en Krachtcentrales met geschoolde arbeiders

Geachte Redaktie,

In C.C. (21 maart) publiceerde U een brief van de heer A. Strijbos onder het hoofdje: "Zijn wij kloosters aan het bouwen?" In die brief worden ettelijke centrale punten van een christelijk leven-in-gemeenschap aangeroerd en worden vele vraagtekens geplaatst achter de hedendaagse gang van zaken dienaangaande, zoals die wordt gestuwd door reformatorische christenen uit ons midden.

De 'antikloosterbrief' begint met een samenvatting van wat er in ons midden aan de gang zou zijn: het bouwen van kloosters en het kweken van bisschoppen; er wordt begonnen met te veel nieuwe dingen, het gaat te hard, er wordt gewerkt door mensen, die er eigenlijk niet voor getraind zijn, het is niet demokratisch, financieel ook niet verantwoord, de functies van kerkelijke ambtsdragers worden onderschat, dominees die niet mee doen worden vergeten... De tweede helft van de brief bestaat uit een aantal vragen waarin op een tweedelig kontrast wordt gezinspeeld: voor anderen **of** voor onszelf; kerk en evangelisatie of al die aktie. Aan het eind van de brief wordt gepleit voor voltooiing, voor het àfmaken van één zaak voor er met een volgende wordt begonnen.

De kern van de brief is echter in het midden: "...waar zijn we eigenlijk hier voor; bouwen we een koninkrijk **of** bidden we "Uw Koninkrijk kome"? Zijn we hier om de wereld te veranderen **of** zijn we hier om het Evangelie te prediken aan alle creaturen? Welnu, met de tegenstelling in deze twee vragen gesuggereerd zal men nooit een christelijk leven-in-gemeenschap kunnen bouwen, omdat de Schrift ons hier geen keuze toestaat. **In ons leven** hebben wij Gods naam te heiligen, Zijn geboden te onderhouden, terwijl we bidden om de komst van het Koninkrijk, nu al, in ons bestaan, in onze samenleving. Evangeliseren is, de **naaste** konfronteren met Christus de Heer en de Heiland, alle vezels van zijn levenspatroon te laten vernieuwen en verbinden door de onnaspeurlijke kracht van de Blijde Boodschap. Het Koninkrijk komt overal waar voor de Heer gebogen wordt. Het Koninkrijk is daar waar mensen, geworteld in Christus, Zijn geboden bewaren. Zonder evangelisatie **in omvattende zin** komt het Koninkrijk niet, en waar geëvangeliseerd wordt is het Koninkrijk al openbaar. Het dilemma verdwijnt: al werkende, bouwende, bidden wij voor het komende Koninkrijk.

Iedere christen zal het bovenstaande wel beamen. Dat noemt men dan 'de theorie'. Maar... nu de 'praktijk'. In deze eeuw is de samenleving zo veelzijdig georganiseerd. Ons persoonlijk leven staat niet buiten het veelzijdige leven. We bestaan **midden in** een complex van verbanden. Het is een illusie, die grenst aan scheppingsverachting, te denken dat wij nu de Here kunnen dienen buiten alle hedendaagse ontwikkelingen om. Die dienst vergt de inzet van heel ons hart, onze ziel, ons verstand en alle kracht...

Dienen dus, op een effektieve wijze. In de kerk, maar ook op de universiteit, in het gezin, op het werk, in onze persoonlijke omgang met mensen, via krant, radio, t.v. en boek, enz.

Daarom heeft de nieuwe mensheid, het lichaam van Christus, het Evangelie tot gelding te brengen, o.a. door een veelheid van organisaties, die elk op eigen terrein, **overeenkomstig de aard van dat terrein**, aan de heilzame werking van het Evangelie, konkreet, uitdrukking te geven. In de eerste plaats omdat God overal erkenning eist voor Zijn souvereine wil en in de tweede plaats omdat de diepste liefde voor de naaste hierin bestaat dat hij in aanraking wordt gebracht met de Weg, de Waarheid en het Leven.

Dit alles betekent inderdaad het beginnen van vele nieuwe dingen. Kerken, (zonder lof, dank, gebed en zuivere, krachtige Woordverkondiging gebeurt er **niets**); scholen, (jongelui die in dienst moeten, behoren zo goed mogelijk bekend te worden met de Schepping waarin ze moeten dienen); hoger onderwijs; vakbonden; een organisatie die zwoegt om de rechtsorde op het arbeidsterrein te bevorderen en geëerbiedigd te zien; publikaties; een organisatie die recht wil doen aan het beelddrager Gods zijn van psychisch gestoorde medemensen, enz. Er komt nog wel meer bij; en dat moet ook. We mogen niet wachten tot dat andere allemaal àf is, dat komt toch nooit klaar. Werken terwijl het nog dag is. Al deze organisaties zijn niet van ons, nog minder vóór ons. Ze zijn van de Here, en daarmee voor de naaste. Het gaat inderdaad vaak harder dan wij kunnen bijhouden, maar het mag niet langzamer, er mag geen tijd verloren gaan. Financieel gaat het haast niet, maar gelukkig weet de Vader dat we het nodig hebben. En formeel voorbereid tot in de puntjes waren noch de eerste noch de hedendaagse discipelen... Geen in zichzelf gekeerde kloosters, alsjeblieft geen bisschoppen: wèl krachtcentrales en arbeiders, veel geschoolde energieke arbeiders die werken en meebouwen aan de installaties die Licht en Leven brengen over een dorre en donkere wereld.

H. VanderLaan,
London, Ont.

Geachte Redaktie,

In het C.C. nummer van 21 april 1967 reageerde Rev. J. G. Groen op mijn ingezonden brief van enige weken geleden. Hij nodigt mij uit om aan te tonen hoe en waar de CLAC zou kunnen samenwerken met andere unions. Deze samenwerking kan op verschillende manieren gerealiseerd worden.

1) Aannemers- of onderaannemersbedrijven, georganiseerd door de CLAC, kunnen uitstekend samenwerken op een bepaald bedrijf met soortgelijke ondernemingen, georganiseerd door andere unions. Dit gebeurt in vele gevallen.

2) In sommige bedrijven kunnen verschillende groepen van werknemers, naar gelang van hun "classification", apart georganiseerd worden door verschillende unions. De verschillende groepen, die beide voor dezelfde werkgever werken, arbeiden dan onder aparte collectieve arbeidsovereenkomsten. Als CLAC hebben we al ruim een jaar een contract in een dergelijke situatie. CLAC mensen en Teamsters werken hier ongestoord naast en met elkaar.

3) Waar de schoen momenteel wringt is in de vele bedrijven, waar slechts **één** "bargaining agent" erkend wordt en waar slechts **één** collectieve arbeidsovereenkomst geldend is voor alle betrokken werknemers. Ook hier offreren wij samenwerking met andere unions en we zijn er van overtuigd dat dit mogelijk is, mits de andere unions bereid zijn om aan een aantal CLAC voorwaarden tegemoet te komen. Dit houdt in de eerste plaats in dat men de CLAC als gelijkgerechtigde, bonafide vakbond erkent, en dat is — althans op 't ogenblik — een onverteerbare gedachte voor het Canadian Labour Congress. Naarmate de CLAC meer aan kracht en invloed wint zal het Canadian Labour Congress gedwongen worden om haar monopolie-positie op te geven. In het bereiken van een aantal doeleinden ligt dan de weg naar samenwerking open, ook al is de motivering radikaal verschillend en ook al liggen de uiteindelijke doeleinden van beide organisaties ver uit elkaar. Als voorbeelden wil ik noemen: de beperking van de Zondagsarbeid; het opstellen van clausules betreffende de "seniority" en "grievance procedures"; het vaststellen van vakanties en vrije dagen (al of niet betaald); overleg inzake uurlonen; werktijden; veiligheidsmaatregelen, enz. enz.

Nu hoop ik dat Rev. Groen mij niet misverstaat. Ik beweer beslist niet dat op bovengenoemde punten overeenstemming bestaat tussen de CLAC en de andere unions. Maar wel, dat via overleg en diskussie een zekere mate van samenwerking bereikt kan worden. Laten we er in ieder geval naar streven, op hopen en voor bidden.

Veel groter zijn de moeilijkheden ten opzichte van samenwerking, wanneer gesproken wordt over de sociaal-economische structuur der samenleving, alsook de richting in welke die samenleving zich beweegt. De CLAC zoekt een halt toe te roepen aan de voortgaande ontwaarding van de arbeid. Het feit dat er onnoemelijk veel werk verricht wordt dat, naar bijbelse maatstaven, de naam "werk" niet verdient, is wellicht het grootste kwaad in het moderne bedrijfsleven. Jammer genoeg zijn er nog teveel Christenen die dit kwaad niet onderkennen. De onchristelijke unions bemoeien zich weinig of helemaal niet met dit probleem, eenvoudig omdat zij het niet als een probleem zien.

De CLAC ijvert er verder voor dat de overheid een belangrijke en positieve rol gaat spelen in het sociaal-economisch leven. Dit is niet een gaan in socialistische richting, het is een erkennen van de taak die de overheid heeft. Wij staan strikt afwijzend tegenover de typisch liberale, kapitalistische houding van het moderne bedrijfsleven in het algemeen, maar we staan even afwijzend tegenover het socialisme dat hoe langer hoe meer vat begint te krijgen op de bij het Canadian Labour Congress aangesloten unions. Deze unions maken zich langzamerhand los van hun, het kapitalisme verheerlijkende, Amerikaanse wapenbroeders. Trouwens, ook in de U.S. begint deze strijd zich toe te spitsen binnen de vakbeweging. De "split" tussen Reuther en Meany is er slechts een symptoom van.

Als CLAC echter zullen we ons radikaal moeten distanciëren van socialisme en liberalisme en een werkelijk Christelijke visie van de arbeid en de arbeidsverhoudingen moeten ontwikkelen. Dit raakt vooral ook vraagstukken zoals de medezeggenschap, vermogensaanwasdeling, de vorm der bedrijfsorganisatie, een verantwoordelijk loon- en prijsbeleid, het gebruik of wel misbruik van de staking, enz.

Op al deze punten wacht ons een titanenstrijd. Tegen de buitenwereld, in haar vijandige houding ten opzichte van het Christelijk getuigen, alsook tegen de inertia en het traditionalisme in Christelijke kringen.

Een krachtige Christelijke invloed op het terrein van arbeid en industrie zal beter mogelijk zijn naarmate Christenen hun gemeenschappelijke roeping verstaan. Dat betekent een intensief bezig zijn met de problemen waar ook de wereld mee worstelt. Dat houdt tevens in dat de CLAC zichzelf niet steriliseert teneinde van vreemde smetten vrij te blijven, maar samenwerking aanbiedt in het vinden van antwoorden op de vraagstukken waar de wereld ten diepste geen raad mee weet.

E. Vanderkloet.

Brieven onder deze rubriek kunnen voortaan niet langer zijn dan 500 woorden. De redaktie behoudt zich het recht voor brieven te weigeren of in te korten, terwijl zij geen verantwoordelijkheid voor de inhoud aanvaardt.
Red.

CALVINIST - CONTACT
CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ontario
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Council: Revs. J. Geuzenbroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra, Mrs. I. Parlevliet, Dr. L. Praamsma.

Editor: D. Farenhorst.
Assistant Editor: Paul Tameling.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario.

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Friday before date of issue.

Subscription price: $5.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoints of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be re-printed without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions of its authors.

Faith and Science

by J. W. BAKKER

①

Mr. J. W. Bakker is born in The Netherlands. He studied at the University of Wageningen, where he obtained his degree as an agricultural engineer. He came to Canada in 1952 and is now head of the Science Department at the Winona High School. He is a member of the biology committee for marking grade 13 papers, and is an elder of the First Christian Reformed Church of Hamilton, Ont. He is well qualified to write on a subject, which is very timely in our day.

It is with extreme worry that several "laymen" — and I take it: that several ministers — are looking at a situation where more and more leaders in the churches in North-America and abroad are bending the scriptures to accommodate modern theories of science.

We have had discussions about evolution in many issues of our churchpapers and also in Calvinist-Contact. Present day newspapers and magazines abound with the language of organic evolution. It seems quite in order to analyze the basic issues rather than repeat many of the side-issues.

Where does all the confusion come from?

For many years the battle went on and on about the authority of the bible and the inspiration of the bible. The liberal theology was all to glad to cooperate with the science suggestions that the bible stories were only mythical material.

For many years the evangelical groups were hardly touched by this liberalization. The evangelical christians stood firm in their simple belief in the bible as the Word of God.

Now — in the last twenty or thirty years — the number of christians who "give up" is on the increse.

We find ourselves in a situation where a younger generation are so conversant with the language of the "non-belief" science that they have extreme difficulty with the simple christian language for all the fields of life.

We find ourselves in the situation of church assemblies having to deal with the inspiration of the bible, with the Genesis account of creation, with attempts to indicate the "mythological" influence in the bible.

We find ourselves in the situation that christian institutions are breaking through the wall of authority of the Bible. Some teachers are evasive or outright joining the subtle attack on the Bible. The doubt rising in the minds of the "ordinary" churchmember may soon kill all enthusiasm for the church and for christian education if we cannot trust our ministers and teachers (and the institutions at which they are trained).

We find ourselves in a situation where the christian is part of a minority in a world which becomes secularized very rapidly and where the idol of the secularized society is "SCIENCE".

This is the problem we must analyze: how it is that so many christians of all walks of life are lost to the NEW RELIGION?

How is it that the confusion is making deep inroads in our evangelical, orthodox, reformed communities?

How is it that so many christians swallow those "Science" theories so eagerly rather than swallow the revelations of the "Book"?

Where does all the confusion come from?

We will try in a series of articles to deal with the problem from the standpoint of a scientist who believes in the Bible and finds no need to "accommodate".

The next article will deal with the "authority" of science.

NAE Encourages Christian Day Schools

The National Association of Evangelicals in a news release said that it welcomes the rapid growth of the Day School movement throughout the United States. It said, "The Christian Day School has the goal of presenting a completely integrated Christian world and life view at every level of the education process. It seeks to prepare a spiritual and moral leadership which is the only effective alternative to a secular world and an moral social order, which can guide a wavering generation into certainty and constructive achievement.

"We call upon evangelists to examine the claims of the Christian Day School as advocated by our NAE affiliated National Association of Christian Schools and to consider seriously the extension of the movement in every area of the nation." (RES)

CANDID COMMENTS

CANADA IN THE PACIFIC COMMUNITY

by ROBERT N. THOMPSON, M.P.

On my recent trip to the Far East I visited six countries, in addition to Hong Kong, from Japan to Singapore. I conferred with prime ministers, presidents, generals and government officials, businessmen and students, farmers and fishermen. It was an in-depth experience of great value. Without exception, all were generally friendly toward Canadians and Canada. I spoke to officials from as many more neighbouring countries in the area also.

Whether we deserve this goodwill or not is questionable — the opportunity for world service and influence which is there is certain. The tragedy of it all is that Canadians for the most part seem to be neither interested nor concerned about obligation or opportunity. Other nations no larger than Canada and not as affluent are doing much more than we are. Outstanding in a long list of such nations are Australia, West Germany and Holland. Red China has a population of more than 700 million. However, deep in a struggle for power between factions of the communist party, and now in confusion and turmoil following the great cultural revolution and the Red Guards, the focus of attention is turned more and more to those smaller countries which border the Pacific rim and which have a combined population of nearly 300 million. Practically all of these countries have settled into some reasonable form of political stability and in recent years have blossomed into economic prosperity and influence.

The first of these at the northern anchor point is Japan with a standard of living unprecendented in Asia. With great industrial strength, Japan dominates trade and economic development. At the southern end of the line is Australia. With only one-seventh of Japan's population, but with confident and aggressive affluence, Australia has almost overnight become a nation with which to be reckoned. Having a trade pattern which exceeds that of Canada with Japan, Australia is moving into a position of political and economic leadership. The recent elections rocketed Prime Minister Holt into a position of responsibility and importance.

In between are the vast population groups of India, the Philippines, Burma, Malaysia, Thailand, the three Indo China countries of Laos, Cambodia and Viet Nam, Free China on Taiwan, Korea, and the free port states of Singapore and Hong Kong. Far in the lead of these three nations are Korea, Taiwan and Thailand. Each of these has for the past three years had an annual economic growth of more thn 7%, and the same rate of growth projects into the future. All are food sufficient and even food-exporting. Thailand will export more than one million tons of rice this year. Taiwan is becoming an industrial nation, with the greatest population concentration of any country. Her land reform programme has become a model for the emerging world and, as a result, free China has aid projects of some magnitude in many Asian and African countries. Korea has become most attractive for foreign investment and development. More than one thousand Koreans each month are applying as immigrants to Canada. Three-quarters of those applying are qualified in skills and education. The scars of the war have all but disappeared. Paradoxically Canada has no direct diplomatic or trade representation in any of these countries.

The six of us on this trip were given an extremely warm welcome. Is seems almost strange to me that, without exception, these countries are hungry for a closer relationship with Canada. They welcome and encourage Canadian trade and investment. In each country we hear talk of a Pacific community of free nations co-operating for mutual advantage and strength.

Canada is a nation from sea to sea. She has carried her responsibilities well on the Atlantic side, as ties reach back to the European countries. However, Canada is also a Pacific power and she must now turn to the east as well. It is not enough to vacate her rightful Pacific chair as she has done in the American hemisphere. This is Canada's challenge and opportunity. In a world of nations moving even closer together, Canada must take her place with Japan and Australia and every free nation in between. When she does that there will no longer be a communist China — rather the Chinese people will have realized that their only hope is with freedom and democracy and will have turned in that direction. This is the might of peaceful development and free people. This is the only force which will rid Asia of tyranny and war. Canada is part of the Pacific community.

THE TOWER OF LONDON

(See article on page 10)

ROYAL MALE CHOIR "PANCRATIUS" VISITED GRAND RAPIDS

SPONSORED BY DUTCH IMMIGRANT SOCIETY

The Royal Male Choir "Pancratius" of Heerlen, Limburg, The Netherlands, also visited Grand Rapids, Michigan. It presented a program in the Knollcrest Fieldhouse, on the Calvin Campus, Burton St. at East Beltline, S.E. Saturday, May 13, at 8 p.m.

This choir of one hundred and five voices, directed by Mr. Henri Heydendael, has prepared a program of classic, romantic, and contemporary music. After the intermission a number of well known folksongs were presented, some from Hungary, Japan, and Germany, but also the "Voermanslied" and the "Zilvervloot". Of course, the Heerlen choir will also sing the provincial anthem of Limburg.

The concert will be concluded with a few hymns like "Merck toch hoe sterck" ("Behold, How Strong"), Psalm 68:10 ("Geloofd zij God met diepst ontzag"), "Abide With Me" and the Doxology "Praise God From Whom All Blessings Flow".

"Pancratius" was organized in 1878 in the old Limburg town of Heerlen, an important place in the time of Romans, because Heerlen was at the intersection of two mainroads. Heerlen (Coriovallum for the Romans) soon became a "statio" for the Roman legions on their way to the German battle fields. Right there in old Heerlen the Romans also prepared at least partially the invasions of the Anglo Saxon world.

Today, "Pancratius" the famous male choir has its headquarters in this grey old historic town. "Pancratius" is quite popular among the 250,000 Heerlenites and 12,000,000 other Netherlanders. Pancratius does a lot of travelling nowadays. This spring it performs in Carnegie Hall, New York, and it will also visit the Expo, in Montreal, Toronto, and Hamilton.

Almost 90 year old Pancratius grew in number and number. Just before the Second World War the choir celebrated its sixtieth anniversary, and the Queen of The Netherlands, Queen Wilhelmina, granted Pancratius the title "Royal". The successor of Queen Wilhelmina, Queen Juliana, became patroness of the choir in 1954.

Mr. Heydendael has been its director sincs 1936. He studied in Liege, Belgium, Cologne, Germany, and gave many concerts in France, Belgium, and The Netherlands before he received his appointment as director of Pancratius.

He created a new repertoire and made the choir one of the outstanding male choirs on the European continent. Pancratius is regularly heard on European radio stations like Nord Deutscher Rundfunk, the Belgium N.I.R., the famous Berlin station Freies Berlin and Radio RIAS, the French National Broadcasting System and the Australian B.B.C.

THE WORLD AROUND US

Greece

On the night of April 21, the army took over power in Greece. Army units with tanks and armoured cars occupied key sites in major cities. Premier Cenellopoulos and members of his cabinet were placed under arrest. All communications with the outside world were cut off.

In the days after the take-over most Greek politicians were also placed under arrest, as were about 5000 communists — so the army said. The army has indicated that it is planning to introduce charges against some of the prisoners, but so far there are no particulars. The coup was highly organized and carried out without bloodshed.

At first it was thought that King Constantine was behind the overthrow of democracy, but later reports seem to indicate that the King was not informed of the coup until it was completed. The former possibility was not really so unrealistic. Unlike such dynasties as the Windsors in Britain and the Bernadotte kings in Sweden, Greek kings like to rule as well as reign.

At the start of World War I, the first Constantine exerted his influence so strenuously for Greek neutrality that he was forced to flee the country. In 1936, George II backed the military dictatorship of General John Metaxas, who ruled until his death in 1941. These actions made the kings not very popular with the people, but after World War II, the Greeks nevertheless voted 2 to 1 in a plebiscite to call back George II from his exile in London.

Part of the reason for the kings' actions lies in their extensive constitutional powers. The king is the supreme authority of the state and commander-in-chief of the armed forces; he concludes treaties and declares war, convokes and dissolves Parliament, and appoints and dismisses ministers.

King Constantine, although only 26 years old, has not been afraid to use his constitutional powers. When the eight-year-old conservative government headed by Karamanlis was defeated in 1964 and the Center Union Party, led by leftists leaning George Papandreou, won an unprecedent 55% of the popular vote, the King did nothing. But when Papandreou began to transfer many of the officers known to be loyal to the King to isolated posts away from the cities, and when a charge of planning a conspiracy was brought against George's son Andres Papandreou, the King intervened and George Papandreou resigned as Premier, claiming that the King was unconstitutionally meddling in politics.

A series of governments followed, but no stable ministry could be formed. Finally Stephanopoulos was able to form a government which lasted for almost 18 months (it fell last December). During this administration much pressure was put on the leftist elements in the country and Papandreou was subjected to much slander and vituperation in the press, very little of which was justified.

During the early months of this year many coalitions were proposed, but none seemed to be able to work out, until finally the King asked Panyotis Kanellopoulos of the National Radical Union to form a government with the understanding that elections would be held during June.

It was at this point that the army intervened and took over the government of the country. The army is very pro-monarchist and it was afraid the leftist parties would sweep the election and possibly dispose the King, or at best make him a ceremonial figurehead.

The army has stated that it is planning to clean op Greek politics. In this they have a large task ahead. Greek politicians, as least on the federal level, are a putrid lot. Their pay is very good by Greek standards, in excess of $12,000 per year, with free travel on all Greek transportation facilities. Many use this latter privilege to make extensive trips to London and Paris. Another abuse which has become popular in the past few years is to send stacks of telegrams to constituency members on their birthdays and during Christmas and Easter — at cost of the state. When Princess Sophia married the Pretender to the Spanish throne, Don Juan Carlos, Parliament voted her a dowry in excess of $300,000, although the country could ill afford it and thousands of young men were without work in the country.

This kind of irresponsible behaviour of the politicians, and their inability to form a stable government, obviously irritated the conservative armed forces tremendously. But whether their solution to the problem will be any better remains to be seen.

So far the fiery, fiercely independent Greeks have not raised any resistance to the coup and do not even seem to have any resentment toward it. But whether this situation will continue is another question. The civil war which broke out in Greece after World War II lasted for years, and only the aid given by Britain, and later by the United States kept the country from becoming Communist controlled. If the Communists can stir up enough resentment against the military government, another civil war could conceivably break out again, although the present situation does not seem to be volatile.

When the army first took over the country it stated that this was all done for the King; patriotic utterances and praise for King Consantine was heard from all members of the officer corps concerned with the coup. The King, however, was not so enthusiastic about the army takeover and it took several days before he agreed to back the new government. Constantine has expressed the desire that his country should be returned to a democratic form of government as soon as possible.

The new government has Mr. Kollias, a conservative politician, as Premier. But besides him only one civilian is in the cabinet. All other cabinet posts are filled with military officers: Colonel George Papadopoulos, the artillery officer who masterminded the coup, has the important post of minister to the Premier.

At a press conference Colonel Papadopoulos has likened the coup to surgery whereby the patient, Greece, had to be tied to the table. This view might be held by the new government, but it can quite conceivably run into great difficulties. If the trials against Andreas Papandreou and the thousands of 'dangerous' communists take place as now proposed, trouble could come from various quarters.

Russia has already protested the arrest of the communist leader in Greece and has broadcast a message to the Greek people to save his life. With Albania and Bulgaria on the northern borders of Greece, it would not be too difficult for the U.S.S.R. to infiltrate Greece with communist agents to stir up the people.

Another source of trouble can be the Greeks outside the country. Protests have taken place in many countries where Greece has embassies, and Anastasias Papadopoulos, who claims to be the only Greek parliamentarian and member of Mr. Papandreou's Center Union Party outside of Greece (he was in Copenhagen when the coup took place), has announced that he has formed a "government in exile". If Anastatias can get enough support it just might be possible that he will eventually try to overthrow the military regime now in power.

In the U.S. the government has indicated that it is determined to move cautiously with regard to the Greek situation. At the Defense Department there were signs that the policy of furnishing arms to Greece might be under re-examination, but no decision has been reached yet. So far economic aid to Greece has not been cut, but officials of the Agency for International Development were also studying the situation.

There is also fear that strains will arise within NATO because of the new government, and the Turkish-Greek tensions over Cyprus might possibly increase.

Perhaps the only chance for Greece will lie with the King. In the past the King has handled unwisely by interfering in a democratic government which he, as a non-elected official should not do. But just because he has influenced governments in the past, and because the army is pro-monarch, he might be able to ameliorate the situation and bring at least some form of parliamentarian government back to Greece.

Greece is the country that invented democracy; they gave the word to our language. Let us hope that they will return to the system of government that they pioneered.

J. J. Bout.

Servants to Immigrants

by Rev. JOHN GRITTER

29

From the beginning we tried to impress upon our people that they must Canadianize (not Americanize, as some good folk seemed to think); that is, learn the language of Canada, become citizens, take a real interest in the life of the nation, try to contribute to its welfare and upbuilding. To help this along in worship we brought with us used copies of our psalter hymnal and introduced English song services. Our people readily responded: they loved to sing, wanted to learn English, and knew some of the tunes. They had a lot to learn, for instance: the final letter in God is soft, not as in Gott; the o in worship must be made short, else it becomes warship in the wellknown hymn haven is as "leven" in the Dutch, not as have. We would first read the words of a song, then translate it and have them sing it. We had a lot of enjoyment doing this. Soon we read The Law in English, and the Creed, or the Scripture lesson. This led on to English services.

These English services in my experience started in the Ilderton group. One evening in a consistory meeting we were discussing the needs of the group and an elder suddenly asked, "When are we going to have an English service?" I replied that I was ready whenever they were. He expressed his opinion that we ought to start. The rest agreed. It was plain that we could not wait until there were no more new arrivals and all our people would be able to understand English services. That would unduly delay this necessary transition, to the English. So we decided to start with one service a month and to begin the next month. The congregation in general agreed.

There were the young children to be considered. These had little or no schooling in Holland. In most homes not the regular Dutch but the Frisian or Groningers or Zeeuws or whatever it might was spoken. That was the language with which the older generation had grown up, and one does not suddenly shed that on arriving in Canada; in fact, it was rather comforting after struggling during the day with a world in which so much was strange to fall back into the familiar language at home and to express oneself with ease. But it meant that the children in these homes did not learn the Dutch used in the services and so could not follow them. They did learn English quickly in school and by living in the community, and for many this was the only language in which the church could work with them. After a while it was precisely the parents of these children who urged that there be more English in the services and the classes for the children. They were willing to sacrifice in getting less out of the services in order that the children's needs might be met.

The young people, who did not attend school, did not learn the English as fast as the younger children, but they soon acquired a working knowledge of it, began to use it among themselves, wanted more of it. And after all they were the church of tomorrow, would be taking over after not many years, and must be prepared for church life as well as civil life in English. Today those young people are increasingly in their homes having their family devotions in English, serve in consistories and Christian Schools and in other capacities in English. Any one at all thoughtful could see that come and would realize that the church must not fail to give them some preparation. One service a month was indeed a mere beginning; soon there must be more; today the attendance at the English services in most places is beyond that in the Dutch.

you must Canadianize

Naturally it meant some hardship for the older generation which was as a matter of course slow in learning English. In the beginning we could have only one service in most places. That meant that on the Sunday when we had the English service there was no Dutch except a little of it which might be thrown in to help the older ones. Generally the older folk would come anyway out of custom or because they wanted to be in the group and had the desire to be with God's people. But the service could not give them much spiritual satisfaction. A few would get discouraged and say, "I'll never learn to understand that English." We would urge them to come anyway, with a prayer for help, and quite a few of them at least got to the point where they could follow the service well enough at least to get some benefit. There were also those who just could not catch on. That was one of the difficult and sad things of immigrant life.

Some times it would happen that some new immigrants arrived and that the first service they attended in this country was in English! It was somewhat of a hard experience. That first Sunday to many meant so much, after a hard journey to be among their own again, and then to find that they could understand nothing or very little of it was rather frustrating.

There was one such Sunday when a father and mother and two stalwart sons and a daughter, fresh from the old country, were in church the first time, and the service was in English. There they sat, unable to understand a word. I felt sorry for such people too but as long as we could have but one service this was bound to happen. Some years after the father of this particular family said to me: "Do you remember that first Sunday we were in church and could not make anything out of it?" Yes, I remembered it very well. Could I guess what he thought when he saw me stand there speaking? Not very well. He thought to himself: "Die man is vol zoeten wijns", — that man is full of new wine. But, he added, he had now gotten to the stage where he could follow me pretty well. That shows what one trying earnestly can do.

Speaking about learning English — it's an interesting subject. Whenever people move into a new country and have to learn its language you can expect a mixture of the old and the new. We had it here in the U.S., that Yankey-Dutch, English words with a Dutch ending or pronunciation and Dutch words with an English sound. Someone here years ago published a book of Yankey-Dutch readings, funny, used at weddings and similar occasions. At times we still hear some of that lingo which is neither Dutch nor English, generally speaking we have outgrown it and that is well. Professor Klaas Schoolland, for twenty years a professor in our Calvin College, and thoroughly at home in the Dutch, used to warn us against this mixing of languages and to urge us to keep our languages pure. Some times, to clinch the matter, he would say with a twinkle in his eye: "Je moet je talen niet opmixen." That would do more to fix this in our minds than several lectures.

It's so easy to slip into it. Here in the U.S. is one who came from Holland not long ago. He appears to be a sincere Christian but is a bit rough. When some years ago he handed his farm over to a new owner there were forty broken window panes on the place. A bit rough, you see. His language is something to hear. He will say, "When my vader is jarig" . . . About his wrong habits he'll say, "I am bat dat way." About the deep things of God he'll remark: "We can't loss it op."

Of an old couple in a home I remember: "Ze zijn al pretty old maar kunnen nog best naar de kerk walken. De minister zijn sermon kunnen ze ook wel verstaan. In zijn prayen is hij ook erg plain. Dat is wel nice. De jonge preachers are soms wat fast, met de ouderen gaat het pretty good. Soms krijgen ze wel een ride naar de church: als het weer niet goed is foont er wel iemand. Laatst is er in de church nog een couple gemerried: dat was ook real nice."

In Canada we soon heard that too. Without thinking about it some, especially those who all day long hear nothing but English, begin to talk about the table, the chairs, the car, the phone, the teacher, the store, and so on. One has to have a good command of both languages and willpower to avoid mixing the two. In people who do not have much knowledge of language and whose minds are not too well trained, one can excuse this too, but not in educated people. On the pulpit it ought never to happen: the dignity of the Word of God should keep us from it.

Learning the language is, of course, only a part of the whole process of Canadianization. It opens the door to it. We owe it to ourselves and the nation and above all to the Lord who brought us here for a purpose to learn it as well as we can. Along with it we should aim to know the leading facts of the Canadian people. Some folks said sneeringly that Canada being so young had no history. That is not true. Its history is short compared with other nations but significant too. We newcomers must give ourselves sincerely to the welfare of this nation. We must not only receive but also give to it. Canada in the future will be what we help to make it. There are tremendous possibilities here. We must pray and work to help realize them in a way pleasing to God. God bless Canada, in this centennial year, and for many, many years to come.

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

SECOND SERIES OF PROBLEMS IN MAY

No. 254
Author: J. Fernhout
Black: 5 pieces

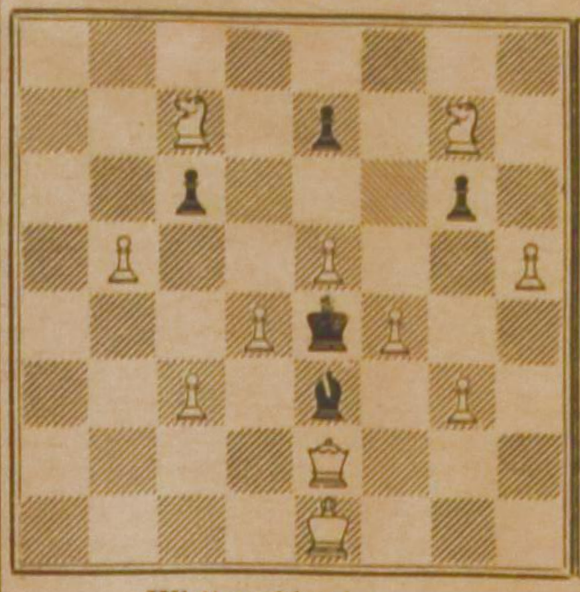

White: 11 pieces

White to play and mate in three moves. 3 points

No. 255
Author: G. Martin
Black: 8 pieces

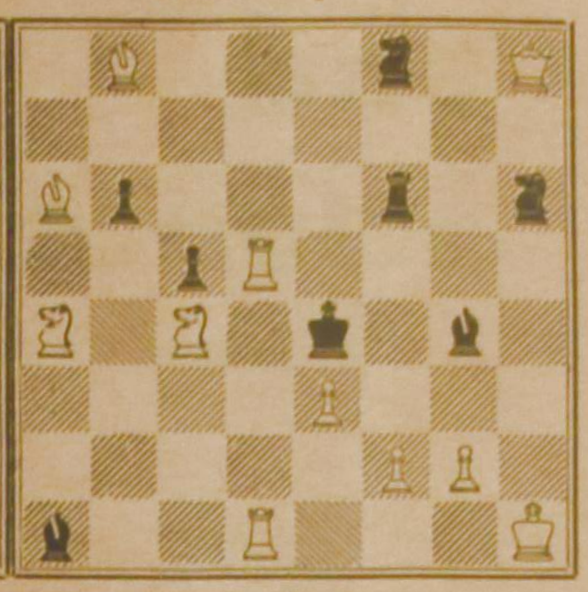

White: 11 pieces

White to play and mate in two moves. 2 points

NOTES

1. The problems in this second series are at least one class easier than those in the first one. This means some relief after the headaches of No. 252 and 253.
2. No. 254 is a so-called symmetric problem. Since we have had more of this kind you will know how to handle it. Full solution is asked for.
3. No. 255 is a problem on which you may test yourself. There is a choice between several keymoves and threats, but only one of them is right. This problem has no alternate solution(s).
4. The solutions of the May problems should be sent in on or before the 20th of June by those who live in Ontario. All others have 5 days more.

Why Citizenship Day?

(Canadian Scene) — Citizenship Day is a peculiarly Canadian institution. It is not a public holiday. It is an annual observance, first proclaimed in 1950, as a day on which "suitable exercises could be observed, both in school and by public-spirited organizations, in order that we may become more deeply conscious of our own citizenship and all that it implies."

The emphasis on our citizenship was a natural consequence of the passage of the Canadian Citizenship Act which, in 1947, gave us a distinct Canadian citizenship. Previously a Canadian had been entitled to the designation "Canadian national" or "British subject", and, when travelling abroad, he did so as a "British subject domiciled in Canada." By the new act, everyone born or naturalized in Canada, while remaining a British subject, had the status of Canadian citizen, and immigrants could become citizens after five years' residence in Canada, provided they met the other necessary requirements.

With the new interest in Canadian citizenship, many groups and organizations urged the Government to set aside a day on which the advantages and responsibilities of Canadian citizenship might be emphasized. It was further suggested that this day might be the same as that on which Empire Day was observed in the schools, that is, the last school day before Victoria Day.

After consultation with the provincial premiers, the Federal Government announced that the first Citizenship Day would be observed on May 23, 1950. For the next seven years, a special proclamation setting the date was made each year, but in 1958 the Government announced that henceforth Citizenship Day would fall on the Friday preceding Victoria Day. This holiday, on which the Queen's birthday is officially celebrated, occurs on the Monday preceding May 25.

It is now customary for many public bodies, school authorities and voluntary organizations across the country, to observe Citizenship Day by appropriate programs and ceremonies. On this occasion, Canadians of whatever origin or birthplace, may reflect together on the rights and duties, institutions and privileges which they share through membership in the Canadian family.

Beefeaters of the Tower of London have a 450 year tradition

"Tower Warders, under orders,
Brave in bearing, foeman scaring
In our bygone days of daring,
In the autumn of our life
Here we rest in ample clover."

NEW YORK (CFN) — So wrote W. S. Gilbert 71 years ago. And if you happen to be standing in the Wakefield Tower of the Tower of London looking at the Crown jewels, you are likely to sense one of these august personages looking over your shoulder.

Although he looks something out of an opera, he is actually a retired British army sergeant, full of honours. He is a member of the oldest military body in Europe.

He's a tower warder, familiarly called a beefeater, an honorary Yeoman of the Guard, or member of the Queen's bodyguard.

If you speak to him, you'll likely find him a mine of curious information about the ancient fortress he guards, which is one of the most popular tourist attractions in the world.

There are 35 to 40 of these yeoman warders, who dress in approximately the same uniform given them by Henry VII a month after he won the crown from Richard III at Bosworth in 1485.

It consists of red knee length tunic piped in black and gold, a Tudor hat and ruff given by Queen Elizabeth I, and the Royal plant badge embroidered across the stomach. This is the Scottish thistle, Tudor Rose of England, and the Irish shamrock, surmounted by the royal crown.

He carries a gilt steel halbard (long handled axe) with a gold tassel.

The warders are chosen from retired army sergeants and warrant officers with distinguished records, and as a consequence each of them has a long row of medals.

These days the Tower is as retired from military duty as the warders. It is actually a museum, and the warders have diverse duties. They act as tourist guides and help guard the Crown jewels. They are not above descending to the Thames beach nearby on occasion and building a sand castle for the children of Stepney, who play there.

Count Cosimo, Grand Duke of Tuscany, visited the court in 1669, and wrote home of the Yeoman of the Guard: "They are great eaters of beef, of which a very large ration is daily given to them at the court, and they might be called beefeaters."

That's one explanation of their name. Another is that they waited on the table of the king in the reign of Charles I and II. They were called "buffetiers", which was corrupted to "beefeaters".

One warder takes care of the six ravens always at the Tower.

He feeds them with horsemeat on a two shilling fourpence weekly ration. Tradition has it the day there are no ravens at the Tower, it, or Britain, or both, will collapse. No one is about to take that chance.

The daily tradition of the warders has never been changed in its entire history. In the Ceremony of the Keys, every night at 10 p.m. the Chief Warder locks the Tower gates and brings the keys to headquarters in the fortress. The sentry calls out "Halt, who comes there?"

"The keys".

"Whose keys?"

"Queen Elizabeth's keys". Everyone presents arms and the warder calls out "God preserve Queen Elizabeth".

The guard says "Amen!"

Tradition, which makes Britain fascinating and enduring, goes on.

(For other information about London, the Tower and traditions of Britain, write the British Travel Association, 880 Fifth Avenue, New York, New York 10019.)

"The Beefeaters"

Calgary Plans New Chinatown

(Canadian Scene) — A complete business, cultural, institutional and residential complex, which will cover two city blocks of Calgary's Chinatown, has been planned by Chinese architect, Raymond Ching, project. Chinatown, as Calgary has 29, as his personal Centennial known it, is doomed by urban renewal plans. Mr. Ching, a graduate of The University of Australia, envisages a complex which will upgrade Chinatown and Chinese culture, and develop into a year-round tourist attraction. The site, he said, was not designed for much residential use because the Chinese in Canada now prefer to live among other city residents. The only residential facilities included are for senior citizens and new arrivals from overseas who are not acquainted with the Canadian way of life. Mr. Ching said that he designed the Chinatown complex, with the full co-operation of the Chinese community, in gratitude for having been given the opportunity to continue his professional career in Canada.

(Condensed from an article in Chinatown News, Vancouver.)

We are made wise not by the recollections of our past, but by the responsibilities of our future.

George Bernard Shaw

Vooruitzicht I

Canada viert dit jaar zijn honderd-jarig bestaan. Behalve dat wij er te pas en te onpas aan worden herinnerd, wat dit land in de afgelopen honderd jaar heeft gepresteerd, worden zo nu en dan tevens voorspellingen gedaan over wat er in de komende 100 jaar gebeuren zal.

Zo heeft Mr. Maurice Strong zich ook aan enkele voorspellingen gewaagd, toen hij — volgens een verslag in The Globe and Mail *— de Associaton of Canadian Advertisers toesprak. Hij heeft — volgens dit verslag — als zijn mening te kennen gegeven, dat in de toekomst vergunningen zullen worden verstrekt voor het verkrijgen van kinderen en dat er boeten zullen worden gegeven voor te grote gezinnen.*

Nu is Mr. Strong directeur-generaal van Canada's hulp aan het buitenland, en als zodanig had hij juist een bezoek gebracht aan India, Ceylon en Pakistan. Daar heeft hij uit de eerste hand kunnen zien wat overbevolking is. En dat is stellig een triest beeld geweest. Maar of dit aanleiding kan zijn tot zulk een voorspelling mag toch wel sterk betwijfeld worden. Er stond in het verslag niet bij of Mr. Strong zijn wensen dienaangaande ter kennis van zijn hoorders bracht, of dat hij alleen zich uitliet over wat hij verwachtte dat komen zou. Maar hoe ook, in die richting gaan de gedachten van Mr. Strong en misschien van meer mensen.

Dat is wel een heel scheve tekening van de overheidstaak en van het gezin. Afgezien van het probleem van de overbevolking, is het vormen van een gezin niet de taak die de overheid aangaat of waar zij de wacht bij betrekken moet. Het vormen van een gezin is de privé-zaak van de ouders. Die ouders hebben in het uitvoeren van die taak — wetend of onwetend — verantwoording af te leggen voor God. En de overheid heeft in plaats van die vrije uitoefening van de taak te beknotten, er voor te zorgen dat die privézaak van de ouders privé blijft.

Waar wij belanden zullen indien de overheid een boete gaat opleggen op gezinsgrootte weten wij niet. Maar het lijkt ons erger dan een socialistische of communistische maatschappij en in ieder geval een onchristelijke.

★

★ ★

Vooruitzicht II

Behalve de hierboven genoemde boete op gezinsgrootte, heeft dezelfde Mr. Strong nog enkele andere opmerkingen gemaakt, die onze aandacht vragen.

Nog steeds sprekende over de volgende honderd jaar, zei Mr. Strong, dat in de volgende eeuw de idee van soevereine staten verdwijnen zou. Wat hij ziet komen is een soort internationale jurisdictie, waaraan de staten hun bevoegdheden zullen overdragen. Men krijgt dan een samenbundeling van staten in de geest van zoals nu verschillende gemeenten in een staat verbonden zijn.

De voortekenen van zulk een staatkundig leven zijn reeds voorhanden. In Europa kent men de combinatie van zes landen en de samenwerking van de zeven landen. Aan deze zijde van de oceaan kent men de Organization of American States (OAS) en worden voorstanders van een "common market" tussen Amerika en Canada talrijker. In Europa kent men reeds het europees parlement. Deze dingen wijzen op een nauwere samenwerking, die inderdaad wel kan uitlopen op een prijsgeven van nationale instellingen.

De Bijbel zelf geeft ons een indicatie van het vormen van een wereldmacht voordat de historie van de wereld ten einde loopt. Vooral de Openbaring van Johannes wijst in die richting. Maar dit zou dan betekenen, dat wij in het samengaan van de verschillende naties een stap dichter bij de werkelijkheid van de antichrist komen.

Dit betekent niet alleen dat de anti-goddelijke krachten zullen worden samengebundeld in één persoon. Het betekent ook, dat de onderscheiding tussen hen die het Beeld aanbidden en de "vrijgekochten door het Lam" scherper zichtbaar zal worden. De tijd komt — en wie zal zeggen hoe dicht bij hij reeds is — dat 'niemand kan kopen of verkopen dan wie het merkteken, de naam van het beest of het getal van zijn naam heeft".

Men zal zijn keus moeten maken. Het beeld aanbidden is — tijdelijk — het gemakkelijkste. Trouw blijven aan het Lam zal gelijkstaan met uitgestoten worden uit dit leven: men zal niet kunnen kopen of verkopen. Dat moeten we ons goed realiseren. Maar de uiteindelijke victorie zal oneindig zijn: zij zullen met het Lam staan op de berg Sion en op "hun voorhoofden zal Zijn Naam en de Naam van Zijn Vader" geschreven staan.

Advance Announcement

The Association for Reformed Scientific Studies plans to hold its annual 'Unionville' conference during the Civic Holiday weekend of August 4 - 7 at a new site called Cedar Glen near Bolton, Ontario.

Why change of date?

— to enable all students and teachers to attend

Why change of site?

— economy
— improved facilities
— added features

What added features?

— 270 acres of camping and picnic area
— three kinds of accommodation (chalet, dorm, tent)
— swimming
— games
— horse-back riding

What main attractions?

— F.C.U.C. nite (showing and discussion of film "Through A Glass Darkly"
— Keynote address by Rev. M. De Vries
— Dr. P. Schouls: "Man in Communications"
— Dr. H. Hart: "The Secular City"

Conference to run from Friday evening, August 4, through Monday (Civic Holiday).

Plan your holiday weekend for you and your family accordingly and look for further announcements.

VAN DELFT'S
Book and Gift Shop
1058 Main Street West
HAMILTON, ONT.
Telephone JA 8-1932

YOUR ADDRESS
for all your
DUTCH, FRISIAN and ENGLISH BOOKS,
Organ Music, Records and Church Supplies.
Daily Vacation Bible School materials are now also available.

Voor een geslaagde vakantie met de hollandse gezelligheid.

"Little Europe Resort"
BRACEBRIDGE, MUSKOKA

Cottages te huur tegen redelijke prijzen. Uitstekende kampeer-, zwem- en visgelegenheid. (Ideaal voor groepskampen.) R. S. Bakema. Tel. 645-2738.

"Little Europe" vindt U 8 mijl ten O. van highway No. 11 aan de Vankoughnet Road, ongeveer 7 mijl ten N. van Gravenhurst en voorbij de Muskoka Airport. Plm. 35 mijl van Chr. Ref. Church in Orillia.

Veranderde situatie in de Rooms Katholieke Kerk in Nederland

Meermalen verschijnen er tegenwoordig krantenberichten over de rebelse Nederlandse Rooms-Katholieken. Daarom hebben wij ds. M. P. van Dijk, gereformeerd predikant te Gaast (Fr.), gevraagd een artikel over de huidige situatie in de R.K. kerk in Nederland te schrijven.

De redaktie vroeg mij iets te schrijven over de situatie in Rooms-Katholiek Nederland. Hieraan wil ik gaarne voldoen, al moet ik bij voorbaat verzekeren dat ik zeer onvolledig blijf.

Nader gepreciseerd zal mijn artikel gaan over de **theologische situatie.** Deze laat zich als volgt — heel grof genomen — karakteriseren: er is een stroming die alles bij het **oude** wil houden, het spoor volgt van het denken door de eeuwen heen en van de overgeleverde dogma's in de oude interpretatie. Hiernaast bevindt zich een zeer belangrijke stroming die **nieuwe wegen** wil bewandelen — de zg. "Theologie nouvelle"—zonder het oude spoor te willen verlaten. In de derde plaats constateren wij een stroming die wij **vrijzinnig** kunnen noemen: hier is geen sprake meer van het oude dogma en van het klassieke denken. Schillebeeckx, één van de meest vooraanstaande theologen uit de reeds genoemde midden-sektor, heeft onlangs nog zijn verontrusting over het bestaan van deze uiterste linker-vleugel uitgesproken. Met name in "De Bazuin" en "De Nieuwe Linie" verschenen artikelen die de vraag deden rijzen of wij hier nog wel stonden op de bodem van een algemeen, ongetwijfeld, christelijk geloof, datgene wat wij als Rome en Reformatie tenslotte gemeen hebben.

Ik ben niet van mening dat de laatst aangeduide stroming **de** hoofdstroming zou zijn in Rooms-Katholiek Nederland. Het verschijnen van de **Nieuwe Catechismus** laat ons wel anders zien. Toch is deze nevenstroming wel zo belangrijk dat zij waard is gesignaleerd te worden. Schillebeeckx ziet haar als een groeiverschijnsel van tijdelijk karakter. De kerk groeit naar een ander denken en is niet (was niet) aanstonds gereed om het nieuwe denken geheel en al door te denken. Zij was volgens Schillebeeckx niet voldoende gewapend, niet voldoende uitgerust om in deze nieuwe wereld te staan met haar boodschap. Vandaar het doorslaan van sommigen.

De uitdrukking: doorslaan is van mij. Toch geloof ik dat ik hiermee de bedoeling van Schillebeeckx wel heb getroffen. Als wij het artikel lezen van **pater drs. Alb. Reuckens** in "De Bazuin" (jaargang 49 de nummers 15, 16, 17) dan blijkt dat het woord "doorslaan" niet te sterk is in dit verband. Het gaat over de opstanding van Christus. Wat daarvan overblijft is niet veel. Het lichaam van Jezus was ergens in een graf en is vergaan. Het verschil met de **vrijzinnige** opvatting aangaande de opstanding van Christus is hier wel heel klein geworden. En het artikel van Reuckens staat niet alleen!

Toch geloof ik niet dat wij het Rooms-Katholieke denken in zijn geheel — voorzover het Nederland betreft — zouden kunnen typeren als vrijzinnig. Zo min als het Tweede Vaticaanse Concilie vrijzinnig was. Veeleer stond het onder sterke invloed van de zg. "Theologie Nouvelle". Deze nieuwe theologie — hoe authentiek rooms-katholiek zij zich ook aandient en wil zijn — betekent een geheel andere orientering op de grote vragen waarvoor de kerk heden ten dage komt te staan, een zo geheel andere orientering dat zij wel niet een revolutie betekent, maar dan toch wel een reformatie. Ik bedoel een reformatie binnen de Rooms-Katholieke kerk, een reformatie van zo radikaal karakter intussen, dat er zeker veel meer aanrakingsvlakken zijn gekomen tussen Rome en Reformatie dan vroeger wel eens het geval is geweest.

Het valt niet mee daar in het kort iets over te zeggen.

Toch wil ik het proberen.

In de eerste plaats: men wil een gesprek voeren met andere kerken en stromingen. De oude gedachte van de waarheidsburcht wil men prijsgeven om midden in het leven te staan van deze tijd. De nieuwe theologie wil "**aanwezig**" zijn, een gesprek voeren met het protestantisme, het marxisme, het humanisme, niet te vergeten de moderne wetenschap, met name de evolutietheorie.

Het besef dat de kerk dikwijls te laat gekomen is dwingt de zich nieuw orienterende theologie oog te hebben voor de noden en de eisen van de arbeidersbeweging, de industrialisatie, de secularisatie en zich met de problemen van de "mondige" mens zeer intensief bezig te houden.

Meer theologisch gezien laat zich het volgende zeggen. Men wil geen "waarheden" meer formuleren, afgezien van de mens en zijn situatie. Geen abstracte redeneringen wil men opzetten maar "existentieel" — op de mens en zijn nood gericht — theologiseren.

Kerk en dogma zijn niet onveranderlijk, maar in voortdurende beweging. Ieder dogma is begin van nieuw denken en van nieuw belijden. Aldus de begaafde en invloedrijke Duitse theoloog Karl Rahner. De waarheid moet zich telkens weer "incarneren" in de taal en in de denkvormen van de tijd waarin men leeft. De theologen van de "Theologie Nouvelle" vragen naar de **bedoeling**, naar het "Auliegm" van het dogma en willen boven de letterlijke formulering uit vragen naar de **zin** van wat de oude concilies hebben uitgesproken.

Zo Schillebeeckx, die nog zeer onlangs in Tijdschrift voor Theologie aan de transsubstantiatie een interpretatie gaf die van het oude dogma niet zoveel overliet en toch meende in de weg van het oude belijden te blijven en te kunnen blijven. Het ging Schillebeeckx om de zin, om de **bedoeling** van het dogma van de transsubstantiatie. Van de letterlijke formulering — de substantie van het brood is veranderd in de substantie van het lichaam van Christus — bleef geen spaan over.

De vraag rijst of dergelijke interpretaties legitiem zijn en de weg van het belijden der kerk niet wezenlijk verlaten. Wij noemen als voorbeeld het boek van Hans Küng over de rechtvaardiging, dat beweert dat Trente het protestantse dogma van de **rechtvaardiging** door het geloof niet wezenlijk veroordeelde. Dit dogma zou zelfs goed katholiek zijn!

Aan de ene kant moeten wij onze waardering uiten en zelfs onze blijdschap niet onder stoelen of banken steken, aan de andere kant vragen wij ons af in hoever "Rome" dit zal kunnen delen. Maar dit is een intern Rooms-Katholieke aangelegenheid. Ik ben van mening dat wij in vele opzichten **positief** tegenover de vernieuwing kunnen staan.

Men wil meer en meer af van de gedachte van de genade als **ding of zaak** die door bemiddeling van de kerk wordt uitgedeeld.

Men wil terug naar de **Heilige Schrift.**

Vooral dit laatste is belangrijk.

Terug naar de bronnen!

Wel is het zo dat de Rooms-Katholieke kerk in haar traditie, volgens eigen mening, **de wettige interpretatie** geeft van de Schrift, maar men wil af van de gedachte dat men uit de traditie **nieuwe** waarheden zou kunnen putten die niet in de Schrift staan. De Schrift is enige kenbron.

Belangrijk is de mening — hierin blijkt de Theologie Nouvelle goed katholiek — dat Rome de **volheid** van de waarheid heeft, hiernaast echter moet toegeven dat sommige elementen van de waarheid onder de tafel zijn geraakt. Zodat het nodig was dat de protestanten Rome in zichzelf aan deze elementen herinnerden.

In die zin wil Rome het gesprek voeren.

Zij wil zich door de Reformatie aan **eigen waarheid** laten herinneren.

Terugkeer van de Reformatie zal op deze wijze verrijking van Rome zijn **en**... verrijking van de Reformatie, zij keert immers terug tot de volheid van een waarheid, die zij toch ook weer niet — door er enkele dingen uit te halen — tot haar recht heeft laten komen.

Men wil de andere kerken als **kerken van Christus** erkennen. Ook hier een zeer belangrijke vernieuwing.

Men wil af van de **regeltjesmoraal:** de pastoor weet alles en zegt alles vanuit zijn **handboek.**

Men wil inspraak, **mondigheid** van de leek.

De **liturgie** voor een zeer groot gedeelte, in de volkstaal.

Men wil af van de **dwang** die Rome uitoefent op de gewetens.

Een geheel andere opvatting van het **vagevuur.**

En Maria?

Soms vragen wij ons af of Maria nog wel "functioneert". Officieel zeker nog wel, zelfs in de nieuwe theologie. Maar in de praktijk?

Er staat veel op de helling, we weten niet hoe de ontwikkeling zal gaan.

Wel geloof ik dat wij zeer intensief met deze ontwikkeling moeten meeleven.

M. P. van Dijk.

Dr. Schelhaas blijft voorzitter W. en E.

Ds. Van Mechelen over "Verontruste Gereformeerden"

Dr. Schelhaas Hzn., predikant te Amsterdam-noord, is herkozen als voorzitter van de gereformeerde persvereniging "Waarheid en Eenheid". Deze herverkiezing had plaats in de jaarvergadering die enige tijd geleden in Amersfoort werd gehouden. Tijdens deze vergadering manifesteerden zich twee stromingen onder de aanwezigen: één die de zogenaamde verontrusten binnen de Gereformeerde Kerken wil samenbrengen in een organisatie met plaatselijke afdelingen, en één die niets voelt voor een organisatie, maar die "Waarheid en Eenheid" beperkt wil houden tot een vereniging die een persorgaan uitgeeft ter algemene voorlichting. Het bestuur van de persvereniging stelde zich achter het laatstgenoemde standpunt, mede om het verwijt te voorkomen dat "Waarheid en Eenheid" aan groepsvorming doet.

Ds. J. B. van Mechelen uit Heinenoord hield ter vergadering een rede waarin hij het betreurde dat "Waarheid en Eenheid" bekend staat als het blad van de verontruste gereformeerden. "Wil ons blad en wil onze beweging kracht behouden, dan zullen we in het zegevierende karakter van het evangelie ons uitgangspunt moeten nemen", zo zei hij. Ds. van Mechelen distantieerde zich dan ook met nadruk van een uitlating als "Kuitert is een groot gevaar", die voorkomt in de brochure van de vereniging van verontruste gereformeerden in Harderwijk. Hij vond zoiets beslist onjuist en wilde uitdrukkelijk de mogelijkheid van gesprek openhouden. Ook al wordt het voor de verontrusten niet gemakkelijk gemaakt en ook al worden zij niet (voldoende) serieus genomen. "Maar", zo vroeg hij, "staan (anderzijds) wij niet veel te snel klaar met ons oordeel en herkennen de anderen zich wel in het beeld dat wij van hen ontwerpen!"

GAAT U NAAR
Holland?
VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig
vraagt volledige inlichtingen
bij
C. STEENHOF
(v/h Fieldman
Chr. Ref. Church
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921
21 dagen vliegreis
MONTREAL—
AMSTERDAM
$335.—
met gratis trip naar
Brussel, Parijs en London.

De Ontario regering voert een betere manier om te reizen in: "GO"

23 Mei is de inwijdingsdag voor Ontario's nieuwe forensen treindienst — de modernste op dit gebied in Noord-Amerika. Op die dag kunt U in luchtgeregeld comfort naar de stad reizen: leun achterover in een fauteuil en lees de courant. Dit is "forensen" naar de grote stad voor mensen op de Oost-West lijn. Maak Uzelf klaar om op 23 Mei te GAAN. Elke maand worden er meer treinen ingelast totdat de volle frequentie in September is bereikt.

GOVERNMENT OF ONTARIO TRANSIT

Hamilton Burlington Bronte Oakville Clarkson Lorne Park Port Credit Long Branch
Mimico Toronto Union Danforth Scarborough Eglinton Guildwood Rouge Hill Pickering

ONDER DE SCHEMERLAMP

Beste Lezeressen,

De brief van "Mrs. G.", die ons schreef over de zondagse verschijning van haar mede-kerkgangsters, heeft wel weerklank gevonden! Op haar brief en mijn antwoord kwamen reacties binnen, waaronder zelfs van een lezer. En, last but not least, nog een schrijven van Mrs. G. in eigen persoon. Hun opmerkingen wil ik graag met U delen. Hier is de man in ons midden, Mr. S., Ontario. Hij zei:

"Beste Saskia, Wat kunt U een klappen uitdelen! Ik zit er gewoon van te rillen en ze waren niet eens voor mij bedoeld. Maar — wie de schoen past, trekke hem aan. Ik herkende mijzelf: de eenzaamheid, het eigen bekrompen wereldje, het gebrek aan hartelijk meeleven. Wel niet bepaald van één kant nu, maar toch: wie een vriend wil, heeft zich vriendelijk te tonen. U weet wel, Saskia, men kan in de menigte, maar thuis ook eenzaam zijn. Ik weet niet precies, waarom ik tranen vergoot. (Niet te veel nu: ik ben een lezer, geen lezeres.) Was het van medelijden met die mevrouw of met mezelf? Van berouw of van geluk?

"Maar ik ben zo blij! Al ben ik dan, zoals Paulus zegt, de opperste zondaar, de Here Jezus is mijn Verlosser, mijn opstanding en leven. Ik ben blij, dat God Zijn Zoon niet in de wereld gestuurd heeft om ons te veroordelen, want wie zou voor Zijn aangezicht bestaan? Maar om ons te redden. Ziet U, Saskia, dit wil ik nu in mijn hoofd en hart houden, dat ik anderen zie zoals God mij ziet en in Zijn toorn genadig gedenkt. Dit lijkt wel een psalm, maar: Prijst de Heer! Laat ons bidden, dat die mevrouw de vrede vindt in Jezus, de Vredevorst, en dat God haar huis zegent."

Dank U, Mr. S., voor een brief, die van zoveel meeleven getuigde voor onze lezeres. Nee, ik schreef haar niet om klappen uit te delen! Laten we hopen, dat Uw woorden haar goed doen. Wie zo naar anderen kijkt als U, zal niet vaak eenzaam zijn. Hartelijk gegroet.

Uit Alberta kwam dit briefje van Mrs. B.:

"Beste Saskia, Hoed af voor Uw reactie op de brief van de lady over de mooie-kleren-affaire in haar kerk. Ik hoop, dat het haar helpt om zichzelf degelijk onderhanden te nemen, voor haar eigen vrede en vreugde. Als ik U een compliment mag geven: ik vind, dat Uw schrijven over de problemen steeds beter wordt. In ieder geval zijn het brieven naar mijn hart..."

Ook U bedankt, Mrs. B., voor Uw briefje en Uw compliment. Ja, dit soort dingen kan een probleem worden. U bent, tussen haakjes, al de derde "in a row", die me op de koffie nodigt. En dan te weten, dat ik al zo'n koffieleut ben! Hartelijk gegroet.

Vanuit B.C. kwam de brief van Mrs. S.:

"Hi Saskia, Met interesse lees ik altijd je Schemerlamp-stukjes, hoewel ik 't niet altijd met je eens ben. Maar nou ja, dat hoeft ook niet, hè? (Helemaal niet! S.) Ook de brief van Mrs. G. gelezen en deze keer ben ik het wel met je antwoord eens. Ja, het is wat met de mode tegenwoordig. Gisteren ben ik naar de store geweest om nieuwe spullen te kopen. Nou, dat gebeurt zowat nooit. Met zes kinderen komen moeder én vader vaak 't laatste aan de beurt. Och, dat hindert niks als je netjes voor de dag komt. Wat geeft het dan, dat je 't al verscheidene jaren gehad hebt? Dan kan iets nieuws je ook zo echt blij maken. Weet je, ik heb er nooit erg in, wat een ander aan heeft. Als we ergens heen gaan of hier visite komt, ik kan me later met de beste wil niet herinneren, wat de ander aan had. Unless, of course, als het praatje toevallig over kieren is.

"Hier in Canada is 't leven anders dan vroeger in Holland. In vele opzichten hebben we het veel beter. Het was vroeger een armoedige tijd, vooral voor de gewone mensen. Later, toen de oorlog kwam, werd alles schaars. Als je aan die tijd terugdenkt en vergelijkt met nu, dan kun je alleen maar de zegeningen tellen. En het zijn er zoveel. Het is waar, ook hier hebben we onze struggle om er te komen. Toch denk ik, dat dit goed is, voor ons en voor de kinderen. Je wordt er heus niet minder van, als alles niet voor de wind gaat. En in dit alles zijn we niet alleen. Zo God voor ons is, wie zal tegen ons zijn?"

De gelukkige vader Prins Claus,
nadat hij zich via radio en televisie tot het Nederlandse volk had gericht.

Dank U, Mrs. S., voor zo'n enorme brief! Het duurde even, voor ik hem uit had. Ik kon het slot niet vinden, ziet U. Nou, of dat waar is: "Om veel te zeggen in een klein epistel, is een heksentoer." Speciaal voor vrouwen! In elk geval was het oergezellig: ik heb nu het gevoel, dat ik U ken. Ja, ik kan me voorstellen, dat U met zo'n gezin geen tijd hebt om rustig een artikel te lezen. En dat U er zelf wel eens op inschiet, wat kleding betreft. Maar inderdaad, dat hindert niets, zolang je netjes voor de dag komt. Mijn beste wensen voor de zieke in Uw gezin, Mrs. S., en zullen we zeggen: tot schrijvens?

En hier is dan de lezeres, met wie het allemaal begon:

"Dear Saskia, Nu, het was een raak antwoord van U aan mij. Maar veel uit Uw brief heb ik toch wel ter harte genomen, hoor! Het zal mij hopelijk ten goede komen, in de verhouding tegenover God en de naaste. Nee, ik had niet altijd evenveel last hiervan. Soms ging het zondagen goed en dan ineens was het er weer. Ik heb het er wel moeilijk mee gehad, hoor, heel erg soms. Ja, ik weet ook best, dat ik niet mag zoeken naar balken in andermans ogen. Maar dit zijn gedachtenzonden en die zijn nog moeilijker te bestrijden dan daadzonden. Ik weet ook wel, dat we andermans gebreken met een royale vergevensgezindheid van ons af moeten schudden. Maar de moeilijkheid is, dat we dit met de ene persoon beter kunnen dan met de andere. U schreef, dat het een waan-idee van mij is, maar daar moet U ook voorzichtig mee zijn, om dat zo maar neer te schrijven. Goed, laten we vaststellen, dat ik overdreef. Er kan toch wel wat waars in liggen ook? Er staat nergens in de Bijbel, dat ik de enige persoon ben, die arglistig van hart is.

"...en als ik dan tegen God zeg: "Here, Gij weet, dat ik de zonde niet wil, omdat Gij het niet wilt. Maar evenmin als ik de oceaan over kan zwemmen, zomin kan ik mezelf van mijn zonden ontdoen, maar wilt Gij mij toch vergeven en aannemen?" dan geloof ik, dat ik aan het Avondmaal mag deelnemen. Want per slot is het toch ook ingesteld voor zondaren. Ja, ik heb wel eens gedacht: wat zou het fijn zijn, als de duivel nou eens niet in de kerk kon komen, dat God hem dat verbieden zou! Maar dan zou de zonde van ons eigen hart er misschien toch nog wezen, net zo goed.

In een kleinere kerkgemeenschap denk je, dat je de mensen beter kent en dus ook hun fouten kent. Het akelige en zondige van ons is, dat we dan op zulke personen gaan letten, want men wil voor zichzelf trachten uit te vinden of het op waarheid kan berusten, waar men ze van verdenkt. En dan heeft men soms ook nog "vruchten" leren kennen aan die "boom", die er eigenlijk niet moesten zijn. Schud die zonden van anderen dan maar van je af. Dat is niet altijd even gemakkelijk. Soms wel, maar soms ook niet. Het zal wel een strijd blijven, tot de dood toe. Gezegend die mensen, die alle zonden van anderen van zich af kunnen schudden, met een grote vergevensgezindheid. Ja, gezegend zijn die, om jaloers op te worden! ....en God zal mij door dit alles heen helpen. Daar ben ik zeker van. Ik zal de duivel geen kans geven om de grootste slag van z'n leven (op mijn leven) te slaan. Dat zou hij wel willen nu, maar God zal me staande houden."

Beste lezeres, dank voor Uw schrijven. Ik was blij nog iets van U te horen. Kom, zit nu maar niet in de war over de "Mrs. G's" in Canada, die van Uw brief verdacht worden! En hoe zou men kunnen raden, dat U het bent? Ik heb U zo maar een naam gegeven. Lieve help, we kunnen toch ook niet elke briefschrijver X gaan noemen? Dan wordt het zo'n ongezellige beweging!

Maar luister nu eens goed, want we zijn het er wel over eens, dat dit geen kwestie meer is van "te-mooie-kleren-op-zondag". Dit gaat veel dieper. En het lijkt mij, dat U nog steeds niet door hebt, waar de oorzaak van Uw misère ligt. U moet stoppen met dat kijken naar de zwarte kant van het leven. U moet stoppen met dat argwanend speuren naar zonde, bij Uzelf en bij Uw medemensen. U moet niet zo onder de indruk zijn van de duivel. Dat die machtig is, geef ik toe. Wie kan b.v. Auschwitz vergeten? Maar als U altijd aan hem denkt, bewijst U hem teveel eer. U moet af-zien van Uzelf, van de zonde en van de duivel. Uw aandacht moet de andere kant uitgaan. Naar de Heer, die U kocht met Zijn liefde en U een vrij mens maakte.

Christenen, mijn lezeres, zijn welbeschouwd de enigen, die zich kunnen veroorloven om onbekommerd van het leven te genieten. Dit wil niet zeggen, dat er voor hen geen problemen zijn. Of dat pijn en verdriet hun bespaard blijft. O nee. Een christen, die eerlijk is, zal bekennen, dat hij evenveel vragen heeft als een ongelovige. En nog wel meer ook... Maar aan het eind van al zijn vragen staat het magnifieke woord van de Doper: "Zie het Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt." Hij weet, dat wat hier scheef is, rechtgezet zal worden. Dat eenmaal alle tranen van zijn ogen afgewist zullen worden. Dat de Boze overwonnen is, ook voor hem.

Dit weten noemen we geloof. En na wat U mij over Uzelf geschreven hebt, is het duidelijk: U bezit het. Wat tobt U dan, als iemand, die nog in het donker dwaalt? In de tijd, dat U zit te piekeren over andermans zonden, heeft God ze waarschijnlijk allang vergeven. En dat U niet van elk lid in de kerk evenveel kunt houden, is begrijpelijk. Zelfs de Here Jezus had vrienden, van wie Hij op een bijzondere manier hield. (We hangen soms het etiketje "zonde" op iets, dat het helemaal niet is!) Nee, waar het om gaat, is dat U die andere vrouwen, met al hun gebreken, accepteert als Uw zusters. Onvoorwaardelijk. U staat niet boven of buiten hen. U staat tussen hen. Het speuren naar vruchten van hun geloof kunt U beter overlaten aan de kerkeraad. U wordt er alleen maar doodongelukkig door.

Wat ik miste — in Uw beide brieven — is het nuchtere besef, dat anderen ook wel eens naar U kunnen kijken. En dan ook teleurgesteld worden... Want doet Uw geloofsleven zo vruchtbaar aan? U draait alsmaar rond, in dat benauwende kringetje van zonde en strijd en "moge God het mij vergeven". Natuurlijk wil Hij al Uw zonden vergeven! Daar hoeft U geen moment aan te twijfelen. Wat Hij van U terugvraagt, is een open hart: de bereidheid om een ander te bekijken, zoals Hij het U doet. Waarom, meent U, leerde Zijn Zoon ons bidden: "Vergeef ons, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren"? Bij die schuldenaren horen ook zij, die U "aanstoot" geven. Denk daar maar aan, als U dit bidt.

Ik vraag U: wanneer U al zo'n moeite hebt om mensen te vergeven, die U persoonlijk niets misdaan hebben, wat moet het dan worden, als iemand U met opzet zou kwetsen of vernederen? Loopt U dan de kerk uit?

Nee, U **bent** niet de enige, die een arglistig hart heeft! (Dit was de reden, waarom ik Uw brief in de krant zette.) En ja, we kunnen een struikelblok voor elkaar zijn. Op allerlei gebied. Een waarheid als een koe. Maar alstublieft, kijk nu eens verder dan Uw eigen wereldje en dat van Uw mede-kerkgangsters. Stap nu eens uit de ellende in de dankbaarheid. Doe U ogen wijd-open en zie. ZIE, MET HOE GROTE LIEFDE DE VADER ONS HEEFT LIEFGEHAD! Dan zult U niet meer rondtasten, vol vraagtekens. Dan zult U niet meer zo'n angst hebben voor de duivel. Dan wordt U een blij christen, die de rest van haar zondagen zal zingen van "God's goedertierenheên". Compleet met uitroepteken.

Ik hoop, dat we U met z'n allen wat geholpen hebben en zeg, met Mr. S.: De Here zegene en behoede U. Hij geve U vrede.

Uw SASKIA.

CANADIAN NATIONAL RAILWAYS

Hier zijn enkele Rode "Koopjes" dag enkele reistarieven (coach-klasse):

van VANCOUVER naar:

Kamploops	$ 6.10
Edmonton	$14.50
Saskatoon	$18.50
Toronto	$44.00
Halifax	$60.00

van WINNIPEG naar:

The Pas	$ 9.90
Edmonton	$15.50
Toronto	$22.00
Vancouver	$25.00
Halifax	$36.00

van TORONTO naar:

Windsor	$ 5.40
Saint John	$18.50
Saskatoon	$28.00
Calgary	$35.00
Victoria	$49.52

van MONTREAL naar:

Toronto	$ 8.00
Halifax	$15.50
Winnipeg	$24.00
Edmonton	$36.00
Vancouver	$45.00

De CN CANRAILPASS zal aan bezoekers uit Europa een maand reizen coach-klasse verschaffen door geheel Canada voor slechts $99.00.

Voor verdere inlichtingen gelieve men een Erkend CN Reisagentschap of CN Passagebureau op te bellen.

U kunt geriefelijk reizen en geld sparen

Maak het hele jaar door gebruik van flinke besparingen en vriendelijke bediening dwars door Canada's tien provincies. CN heeft de kalender in Rode, Witte en Blauwe dagen verdeeld. Er zijn verschillende tarieven voor verschillende dagen. De grootste van alle reisbesparingen is voor U op Rode "Koopjes" Dagen.

Maak gedurende het gehele jaar van deze voordelen gebruik:
- Speciale lage tarieven voor kinderen.
- Extra besparing voor mensen die slaapaccommodatie delen.
- Vrije maaltijden worden verstrekt aan slaapwagen- en salonrijtuig-passagiers.

Maak Uw plannen nu. Reis per CN. Zie Canada op Uw gemak met minder kosten.

CN

MENSEN MET PIT

zijn er wel te vinden, mensen met smaak zijn er ook genoeg en mensen, die nooit bitter zijn, komt men ook wel tegen. "Rare Snijbonen" zijn er ook.
Wij hebben echter voor U de volgende ZADEN:

WORTELEN - ZONDER PIT
BONEN - MET SMAAK
KOMKOMMERS - BITTERVRIJ
GOEDE SNIJBONEN

By the way: Moet U nog PEULTJES? Die hebben wij ook. Vraagt U onze Holl. of Eng. prijscourant even aan? Er is altijd wel iets voor U bij, b.v. BLOEMBOLLEN, AARDBEIENPLANTEN, VASTE PLANTEN, RODE- EN ZWARTE BESSEN, KRUISBESSEN, LAGE APPELS EN PEREN, PEATPOTS, GOED GAZON-GRASZAAD, HOLL. KAMERPLANTEN, etc. etc.

WILLIAM DAM SEEDS
West Flamboro Ont.

Location at: CHRISTIE'S CORNERS (between Bullock's and Peter's Corners), 4 Miles West of Dundas, on Nr. 8 Highway.
Open Daily from 8 a.m. till 9 p.m., closed on Sundays.
PHONE: 628-6641 DUNDAS.

— KOOPT BIJ ONZE ADVERTEERDERS —

ONRUST IN SPANJE

Verleden jaar leek het er op dat de vrijheid in Spanje uiteindelijk zou zegevieren. Het zou geleidelijk gaan, maar de vooruitzichten waren moedgevend. De laatste twee maanden ziet het er echter naar uit dat het met de vrijheid in Spanje nog niet zo'n vaart zal lopen. Priesters werden gearresteerd, de pers wordt gecensureerd en de arbeiders kwamen op verschillende plaatsen met de politie in botsing.

VERZET VAN DE GEESTELIJKEN

De leiding van de rooms-katholieke kerk in Spanje is uitgesproken conservatief. Voor het merendeel steunt het Franco en zijn Nationale Beweging. Er zijn echter vele rooms-katholieke geestelijken en leken die verzet aantekenen. Onder hen zijn voornamelijk twee organisaties die van zich laten horen de laatste tijd.

Het zijn de Katholieke Actie en de Jezuiten Werker's Voorhoede. Beide organisaties bewegen zich vooral op het terrein van de sociale vraagstukken en streven naar vrijheid van het vormen van verenigingen en partijen. Tot nu toe mag men als een individueel wel eens critiek leveren (als men het tenminste niet te bont maakt), maar als organisatie mag men niet optreden en acties op touw zetten om sociale gerechtigheid te bevorderen. Daarvoor is de Commissie van het Seculaire Apostolaat de aangewezen organisatie.

De beide genoemde 'rebellen' organisaties wensen echter niet naar de pijpen van de Commissie van het Seculaire Apostolaat te dansen en hebben onlangs geweigerd aan het nationale congres van deze organisaties deel te nemen. De leken-organisatie, de Katholieke Actie, die uit 11 verschillende afdelingen bestaat (afdelingen voor jeugdzaken, vakbondsaangelegenheden, plattelanders en vrouwen) en naar men schat 300,000 leden telt, staat onder scherpe critiek van de Cortes, het parlement. De Katholieke Actie is binnen één jaar (1966) reeds zevenmaal verboden geweest. De Cortes heeft onlangs de redactieraad van het jeugdblad Signo vanwege haar 'ideological line' aan de kant gezet. Dit jeugdblad staat bekend om haar kritiek op de regering en de sociale toestanden.

Geestelijken scharen zich in een steeds toenemend aantal achter de leden van de Katholieke Actie, vooral in de grote industriesteden, die gelegen zijn in het Basque en Catalonië gebied. Op 1 mei werden in deze steden verschillende 1-mei-optochten gehouden, die soms door priesters werden geleid.

Drie priesters werden gearresteerd omdat zij aan enkele arbeiders die aan de optochten deelnamen een schuilplaats hadden geboden. Verschillende Jezuiten hebben in hun preken openlijk de regering en de conservatieve leiders van de kerk becritiseerd, ondanks het advies van bisschop Pablo Gurpide om te preken over Maria. In april hielden in Bilbao 74 priesters een demonstratie, om hun adhesie te betuigen met de duizenden stakers in deze gebieden.

Het doet ons ongetwijfeld vreemd aan dat priesters uitgerekend op 1 mei — de dag van de socialisten en communisten — marcheren onder rode vaandels. Volgende week willen wij op dit probleem nog eens terugkomen.

DE ARBEIDERS IN OPSTAND

Op 1 mei kwamen in meer dan 13 steden botsingen voor tussen arbeiders en de politie. Zowel arbeiders als politieagenten raakten gewond. In Sebastian vonden 150 demonstranten in een klooster een veilig heenkomen. De regering, die reeds met de mogelijkheid van opstandjes rekening had gehouden, had enkele dagen tevoren reeds de leiders van de rebellen gearresteerd. Velen van deze rebellen zijn communisten en vormen een minderheid onder het Spaanse volk. Het merendeel van het volk ziet in hen een gevaar, wat begrijpelijk is, aangezien zij de burgeroorlog nog niet zijn vergeten. Toch heerst er onder hen ook wel ontevredenheid over de sociale en economische toestanden, te meer nu zovele Spanjaarden naar hun vaderland terugkeren aangezien er in de andere Europese landen geen overvloed van werk meer is. Vele arbeiders vrezen nu dat werkloosheid het gevolg van de Europese economische situatie zal zijn. Zij begonnen nu net een beetje de smaak te krijgen van de hoogconjunctuur en voelen er weinig voor om het nu weer met minder inkomen te doen.

DE PERS

Verleden jaar is er een perswet vastgesteld waardoor de pers een zekere vrijheid kreeg om verschil van mening te publiceren. De redacteuren hebben daarvan ook ruimschoots gebruik gemaakt. Volgens Franco en zijn regering is deze vrijheid toch wat te veel voor de Spaanse pers, zodat het parlement op 4 april een wet heeft aangenomen waarin strenge straffen kunnen worden opgelegd bij het becritiseren van de regering. Aangezien het stemmenaantal in het Spaanse parlement niet altijd wordt bekend gemaakt, is het niet zeker met welke meerderheid deze wetsvoorstellen zijn aanvaard. Het is echter wel bekend dat sommige parlementsleden, wat meestal niet gebruikelijk is, deze keer hebben tegengestemd. Het parlement heeft echter in het geheel geen gehoor gegeven aan het 'smeekschrift' van 170 journalisten van Madrid, waarin zij de regering verzochten geen maatregelen te nemen die hen hun vrijheid zou ontnemen. Het heeft niet mogen baten. De pers is gemuilband, maar het is nog de vraag of men de ontevreden Spanjaarden de mond zal kunnen snoeren.

"Bienvenidos A Sears"

Sears opent eerste Europese zaak in Barcelona, Spanje

Onlangs werd in Barcelona de eerste winkel van Sears, Roebuck & Co. te Barcelona in Spanje geopend. Dat gaf eerst een hele opschudding. Een Amerikaanse zaak op Spaanse bodem! Daarover waren de Spaanse zakenlieden en de Kamer van Koophandel slecht te spreken. Die Amerikanen met hun dollars waren zeker van plan de Spaanse zakenwereld te veroveren.

De regering dacht er echter anders over. Immers de vestiging van Amerikaanse bedrijven brengt Amerikaanse dollars in het laatje, en verschaft werk aan vele Spanjaarden, die momenteel in andere landen niet meer zo gemakkelijk werk kunnen krijgen.

Het nieuwe pand had veel bekijks. Eerst moest men wennen aan het stenen geraamte met een minimum aan gas. Met een zekere afkeuring bekeken de ouderen de miniskirts. Waar moet het toch heen met de jeugd! Het ergste was echter nog het afbetalingssysteem. Zoiets was toch beneden de stand van de Spanjaarden, die altijd waren opgebracht bij contante betaling.

Toch was het een hele drukte toen de deuren van het nieuwe pand voor het eerst werden geopend. Een grote menigte stond reeds in de rij om toch vooral tot de eersten te behoren die het gloednieuwe gebouw zouden betreden. De avond tevoren was de 'cream' van Barcelona's burgerij voor een diner en het bezichtigen van het nieuwe pand uitgenodigd.

Ongetwijfeld vraagt men zich af: waarom opende Sears de eerste Europese winkel in Spanje? Nergens in de westerse landen stijgt het jaarlijks inkomen per hoofd zo snel als in Spanje. In 1966 steeg het ongeveer 12%. De Spanjaarden, die tot dusver altijd zuinigjes aan hebben moeten doen, krijgen nu meer geld om handen, waardoor zij in de gelegenheid worden gesteld eens een nieuw jurkje of een zondags pak te kopen. Vooral het inkomen van de middenstand is de laatste jaren behoorlijk gestegen.

Om de vrees voor een Amerikaanse 'invasie' te verminderen wordt 8% van de goederen die Sears in Barcelona verkoopt door Spaanse industrieën vervaardigd. Dit gaf eerst nogal enige moeilijkheden, aangezien Sears verlangde dat er veranderingen in de maten van de kleren en schoenen zouden worden aangebracht en bepaalde artikelen zouden worden gemoderniseerd.

Slechts enkele personen van het personeel zijn Amerikanen. Het merendeel bestaat uit Spanjaarden, waaronder een aantal dat in de Zuidamerikaanse landen bij Sears in dienst geweest.

De Spaanse zakenlieden hebben nu de hoofden bij elkaar gestoken en besprekingen gevoerd om hun bedrijven te moderniseren. Dit zal de enige mogelijkheid zijn om de Amerikaanse 'veroveringen' tot een stilstand te brengen. Want helemaal verzoend is men met de Amerikaanse Sears niet, temeer daar Woolworth reeds plannen heeft bekend gemaakt om 100 winkels over geheel Spanje te openen.

De regering lacht, nu de Amerikaanse dollars binnenrollen, maar het valt nog te bezien of deze Amerikaanse zaken op de duur een anti-Amerikaanse houding onder de Spanjaarden zullen kweken.

Selected Radio Sermons

by the late
Dr. PETER H. ELDERSVELD

A strikingly handsome book, especially produced and prepared by the Radio Committee of the Christian Reformed Church to serve as a memorial to the late Radio Minister of The Back to God Hour. This volume contains a representative collection of outstanding radio messages delivered by Dr. Eldersveld during his many years of faithful service as speaker on this denominational radio broadcast.

They cover a wide range of subjects, including **mixed marriage, the home, Christian education**, along with useful presentations of basic Christian doctrine.

ORDER YOUR COPY NOW

In hard cover .... Price, Prepaid, $3.50

The Back to God Hour

10858 So. Michigan Avenue, Chicago, Illinois 60628

Lambert Huizingh

Acredited Public Accountant and Auditor Commissioner for taking Affidavits

•

1 Wellington St. E.
AURORA, ONT.
Telephone: 727-9797

Hollandse Tuingereedschappen

UIT VOORRAAD LEVERBAAR

VARY EQUIPMENT CO.

GRIMSBY, ONT. PHONE 945-4745

ORDER EARLY

Vacation Bible School Materials. Sample Kits available. Also Yearbooks of the Christian Reformed Church, $1.35 postpaid.

Chr. Book Centre
ANTON LAMMERS
36 Longwood Road N., Hamilton, Ontario
JA 2-1234

De vlam die niet verteert

door C. J. Ooms-Vinckers

(17)

Hij moest zich zijn toestand goed voor ogen houden. Een doodarme Nederlander, van afkomst een Pool, dus minder in aanzien dan de Westeuropese Joden, snakte naar zijn kleine armoedje in een binnenstadse Jodenbuurt, te midden van zijn lieve, maar stuntelige familie. Met hard werken zou hij later een leraartje kunnen worden en in de afstotende situatie moeten leven, de trots van zijn zielige familie te zijn. Er zou een zacht, aanhankelijk meisje voor hem gekozen worden. Liefst een kind dat wat geld aanbracht. Hij kon dan deftig gaan wonen en aan de hele buurt tonen, dat hij aan het winkeltje van zijn vader ontgroeid was.

Ze zouden eerst treuren om de talrijke verwanten en vrienden, die de oorlog niet hadden overleefd, maar een mens wende tenslotte aan alles.

En zij, de Amerikaanse, zou eveneens haar gang gaan met een man die bij haar stand paste...

Hij liep automatisch college, omdat hij Mr. Weitzman niet ontstemmen wou. Er waren al heel wat berispingen uitgedeeld om de laksheid waarmee velen de studie opvatten.

"Hoe meer de vrijheid nadert, hoe harder je werken moet," was de stelregel van Mr. Weitzman en daar was lang niet iedereen het mee eens.

Op een morgen kwam er een briefje waarin Amos verzocht werd bij Mr. Weitzman te komen. Amos schrok bij de gedachte, dat de Amerikaanse toch iets gezegd zou hebben en hij nu opgeroepen werd om verantwoording af te leggen.

Hoezeer hij deze mogelijkheid ook verwierp, hij kon er niet helemaal gerust op zijn en was blij toen het uur van het bezoek was aangebroken.

Mr. Weitzman ontving hem op de hem eigen koele manier.

"Ik heb twee zaken met je te bespreken, Rachnivitz, ga zitten en neem een sigaret."

Amos ging zitten en wachtte. Mr. Weitzman schoof een stoel bij en spreidde een kaart uit op zijn knieën.

"Zie je dat punt bovenaan? Dat is Hashachar met de bergen van Chatsor, waar ons volk enige duizenden jaren geleden Kanaän is binnengetrokken. De opgravingen wijzen wel uit, dat ze sterke vestingen hebben moeten nemen om hun doel te bereiken. Maar daar waren ze in die dagen niet bang voor. En... wij zijn nog niet bang," voegde hij er fel aan toe. "Uitgemoord, afgejakkerd, verguisd en gehoond gaan we weer dapper aan de slag. Weet je waar? Hier!" Hij sloeg met zijn vlakke hand op de kaart van Palestina.

"Hier zullen we bewijzen dat wij hersens en handen hebben. Hier zullen we met onze kop rechtop lopen. Hier zal ons volk zich vestigen en het zal ons eigen land zijn. En jij, Rachnivitz, moet met ons meedoen."

"Ik geloof niet," begon Amos aarzelend, "dat ik in uw plannen pas."

"Over een week zal ik graag van je horen hoe je besluit uitvalt. Je hebt dan de tijd om er nog eens over na te denken. En dan heb ik nog wat. Die oorlog is nu in een half jaar wel afgelopen. We hebben berichten dat de Duitsers langzaam maar zeker hun matten oprollen. Er is een Nederlander aangekomen, die wat toezicht nodig heeft. Die knaap heeft een angstpsychose opgelopen, die niet mis is. Antoine kan naar Frankrijk terug, zoals je weet, en jij krijgt die Nederlander te logeren."

"Waarom juist een Nederlander?" zei Amos hakkelend en stond op.

"Omdat die een kameraad nodig heeft, om hem wat op streek te helpen. De tijd is te kort om er nog een boer mee lastig te vallen. We moeten van die mensen ook niet te veel vergen. Het is merkwaardig, hoe goed het platteland ons gedaan heeft. Tientallen zijn er bij het werk op de akkers van hun conflicten genezen. Dat moeten we in gedachten houden als we de duizenden immigranten in Palestina ontvangen. Enfin, dat jongmens wordt aan je zorgen toevertrouwd. Jij hebt bewezen rustig en werkzaam je weg te kunnen gaan."

"'k Geloof niet, dat ik veel... voor die man zal kunnen zijn."

"Kom makker, kop op. We moeten allemaal ons deel bijdragen." Hij schudde Amos de hand en liet hem uit.

Er was geen gelegenheid voor protest. Mr. Weitzman had het zo geregeld en hij was van hem afhankelijk. Bovendien wilde hij hem niet teleurstellen.

Bij zijn thuiskomst was Antoine aan het pakken. 't Was niet veel wat hij had en hij weifelde dan ook om het mee te nemen.

"Ik ga nu als vrij man naar een vrij land, waar ik van alles vind wat mijn hart begeert. Zou... eh... je nieuwe kamergenoot misschien iets aan die paar stukjes kleren hebben? Wat denk je: zou ik ze hier maar laten?"

De beleefde toon van de Franse Jood viel Amos op. Eigenlijk was hij altijd goed en hulpvaardig geweest.

Hij overwoog of hij deze man zou vragen, hoe hij over het voorstel van Mr. Weitzman dacht. Zonder op de vraag van Antoine in te gaan, zei hij: "Mr. Weitzman heeft me voorgesteld, me in Palestina te vestigen."

"Mij ook," zei Antoine zonder omwegen.

"En denk je op dat voorstel in te gaan?"

"Beslist, maar ik studeer eerst af."

"Ben je... niet aan het oude... aan je familie gehecht?"

"Och ja wel, maar ik ben de wereld niet uit. Ze kunnen me daar opzoeken."

"Heb jij armoede en... hoon gekend?"

"Nee, helemaal niet. In Frankrijk heb je dat nog niet."

"Maar wat voor reden heb je dan, dat land te verlaten?"

"Voor mezelf geen enkele. Maar voor de duizenden Joden die klem zitten, vele."

"Ik voel dat niet zo sterk," zei Amos aarzelend.

"Jij hebt verschrikking en vervolging gekend. Dat stompt af. Bij die studie van jou komt geen psychologie te pas; bij mijn studie kun je het eigenlijk niet missen. 't Is voor de liefhebbers dan ook facultatief gesteld. Ik heb daar gebruik van gemaakt. Ik zie het nu zo: in de normale structuur van de mens passen angst, verguizing en continu gebrek-lijden niet. De instinctieve drang naar zelfhandhaving kweekt als reactie: onverschilligheid òf het afweren van groei naar volwassenheid, doordat men zich in een primitief, kinderlijk vertrouwen verschanst, òf een bovenmenselijk raffinement. Er bestaan nog veel meer vluchthavens voor de berooiden, maar deze zijn toch wel het meest kenmerkend. Ik ga mij specialiseren op de psychiatrie. Mr. Weitzamn juicht dat toe. Er komen natuurlijk massa's vastgelopenen in Palestina. Die mensen moeten geholpen worden. Ze kunnen er daar geen krankzinnigengesticht van maken. Integedeel, alles wat handen en een hoofd heeft, moet leren aanpakken."

"Zouden er veel Franse Joden naar Palestina gaan?"

"Natuurlijk niet. Evenmin als Zwitserse Joden. De Franse en Zwitserse Joden hebben de burgerlijke allure aangenomen van hun gastland. Ze zijn in slaap gevallen. Dat was met de Duitse Joden precies zo. Ik geloof niet, dat één van die gezapige Joodse families de gaskamers voorzien heeft. Rusland, Polen en Turkije, dachten ze, waren barbaarse nederzettingen, maar de hoogontwikkelde Duitsers... die zouden nooit tot deze barbaarsheid vervallen. De mensen die in zo'n waan leven, zijn gespeend van heilig vuur. Ze hebben hun intuïtie verloren en wagen zich niet aan iets dat "eigen inzet" vraagt. Dat is trouwens een algemeen menselijke eigenschap. Maar hoe dan ook: ik ga, jij gaat en de Algerijn gaat ook."

"Zal die vent daar niet meer kwaad dan goed doen?"

"Welnee, hij heeft een hart van goud, dat moet onder zijn opvoeding vandaan gedolven worden. Hij is waanzinnig rijk; dat is ook een kwaal waar niet mee te spotten valt. Ziezo, ik laat die kleren hier en ga alleen op reis met wat geleende penningen. Het is fijn weer eens een beetje bezit op je boezem te dragen. A propos, ik mag je wel iets lenen voor de speurtocht naar je familie," voegde hij er luchtig aan toe.

Voor Amos iets kon antwoorden, mikte hij een envelop op zijn bed. "Mijn kaartje met adres zit er bij, ik hoor er wel van. Nou bonjour, tot ziens dan."

"Maar dat kan... dat mag ik niet aannemen."

"O nee? Ik heb nu geen tijd meer; veel geluk met je nieuwe kamergenoot." Hij schudde Amos de hand en verdween haastig.

Amos staarde nog beduusd naar de achtergelaten kleren op het ongeordende bed, toen mevrouw Grabe binnenkwam.

"Wonderlijk luchtig zijn die Fransen toch. Ik heb geen slechte ervaring met deze man, maar hij keek me nauwelijks aan bij het afscheid. En dan zo'n dure fles parfum te kopen in deze tijd. Ik gebruik zo iets bijna nooit."

Ze keerde zich om en zag het bed. "Och, och, wat laat zo'n man een rommel achter."

"Ik zal alles opruimen," zei Amos vlug en hij begon meteen alles bij elkaar te rapen.

"Ja, ze laten een ander er maar voor opdraaien," zuchtte mevrouw Grabe. "Ik hoop toch zo, dat het de laatste logé is, die we krijgen. U moet maar even meegaan naar de salon, de bedden moeten worden geklopt."

"Ik kan wel uitgaan, als u dat beter gelegen komt."

"Nee, nee, in de salon zit u niemand in de weg en ik... mijn man... heeft iets met u te bespreken. Misschien wilt u enkele dingen opbergen, voor het meisje boven komt? Ik verwacht u dan graag beneden." Meteen dribbelde ze de kamer uit en liet hem alleen.

Met een traag gebaar nam Amos de envelop op, die Antoine op zijn bed had geworpen en maakte hem open. Hij keerde de biljetten die hij vond, om en om voor zijn ogen en ging zitten. Antoine moest zich vergist hebben; vijfhonderd frank was een belachelijk hoog bedrag. Hij las het adreskaartje en stak alles in zijn binnenzak. Met zoveel geld op zak had hij behoefte aan een portefeuille, bedacht hij en grinnikte.

De door Antoine achtergelaten kleren, toiletzeep, haarwater en een nieuw scheerétui borg hij weg in de kast en nam er de sleutel af. Hij was met één slag een soort schatbewaarder geworden...

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$4.00
Engagement-announcements	$4.00
Marriage and anniversaries	$6.00
Notifications of death	$5.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $4.00. Every word more 15¢.

For "letters under number" 50¢ extra.

—

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Rev. and Mrs. J. J. H. Hofland are happy to announce God's gift to them:

JACINDA

Our daughter was born on April 28 in Owen Sound.

God brought to life another creature, bearing His image.

In grace He entrusted it in our care:

JAN, PETER.

A brother for: Cyril,
and Michael.

Weston, April 31, 1967.

Mrs. and Mr. Douwe Zuidema.

16 Tampa Terace.

With thankful hearts to the Lord we announce the arrival of our first-born son

PAUL WILLIAM

Peter & Hester Kapteyn.

May 12, 1967.

515 Jones Rd.,
Fruitland, Ont.

Mr. & Mrs. L. Damm wish to announce the forthcoming marriage of their daughter

KATIE ELSIE

to

Mr. WILLIAM VANDER WIER

son of Mr. & Mrs. U. Vander Wier, on D.V. May 19, 1967 at 7.00 P.M. in the Welland Junction Christian Reformed Church.

Rev. A. VandenEnde officiating.

Mr. & Mrs. Sam Donia announce the forthcoming marriage of their only daughter

JANE

to

Mr. JIM P. VLAAR

on D.V. Friday the twenty-sixth day of May, nineteen hundred and sixty-seven, at 7.30 p.m. in the "Trinity" Christian Reformed Church of St. Catharines, Ont.

Rev. J. D. Hellinga officiating.

Box 82, Jordan Station, Ont.

Op 10 juni 1967 D.V. hopen wij met onze ouders en grootouders

KLAAS BOUWMAN

en

BERENDINA BOUWMAN—
TROMPETTER

de dag te herdenken, dat zij 40 jaar geleden in het huwelijk werden verbonden.

Dat God hen nog vele jaren mag sparen is de wens van hun dankbare kinderen.

Nederland:
Jan & Biny Bouwman.
Klaas en Randolf.

Nederland:
Henk & Clazien Bouwman.
Klaas, Jan, Ineke en Gert.

High River, Alta.:
Bert & Diny De Vries.
Gerry, Betty, Peter,
Jeannette, Diane en Michael.

Dawson Creek, B.C.:
Aalt & Diny Bouwman.
Anita, Arlene, Corina en Sharon.

Calgary, Alta.:
George & Kay Bouwman.
Branda.

---

300 ACRE FARM

Buildings - 2-6 rooms bungalows almost new, 2 barns, milk parlor & house - 3 silos, 2 grain tanks - best growing land - close to expanding city. Stock & implements can also be purchased. Milk contract $53,000 per yr.; 100 registered Holsteins and 65 young cattle. Price and down payment can be negotiated. Illness forces sale. — ALSO — if you are looking for a business or home in Sarnia or district, we do have them. Restaurant, Variety Store, Motels or Apartment Bldg. I would be pleased to help you in all of your Real Estate needs.

Call or write

Ted Posthumus

DANI Real Estate

434 N. Christina, SARNIA, ONT.
337-3234

On May 19, 1967 our parents

JOHAN VAN DOMSELAAR

and

ADRIANA VAN DOMSELAAR—
VAN HARTEN

hope to celebrate their 35th wedding anniversary.

That God may bless and keep them in His care for many years to come, is the wish of their children and grandchildren:

Oudewater, Holland:
Gerrit and Margaret de Wit.

Edmonton, Alberta:
Herman and Ina Lucas.

St. Albert, Alberta:
John and Emmy
Van Domselaar.

Edmonton, Alberta:
Harry and Lidy
Van Domselaar.
Neil and Joan Vance.

Fort Saskatchewan, Alberta:
Jim and Herma
Van Domselaar.

Edmonton, Alberta:
Herman and Audrey
Groenwold.

Gary.
Dick.

And 14 grandchildren.

Address: 11 Spruce Cresc.,
St. Albert, Alberta.

Op 26 mei 1967 hopen wij met onze geliefde ouders en grootouders

SJOERD BARWEGEN

en

HIEKE BARWEGEN—JELLEMA

hun 35-jarige echtvereniging te gedenken.

Dat God hun nog vele jaren voor elkaar en voor ons mag sparen, is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Telkwa, B.C.:
Pearl en Bram Griffioen.
Eugene.

Brampton, Ont.:
John Barwegen.

Lethbridge, Alta.:
Wiebe en Nellie Barwegen.
Sidney en Andrew.

Brampton, Ont.:
Jessie en Joe Webb.
Robert.

Brampton, Ont.:
Rienk Barwegen.

We hopen dit te vieren in Lethbridge, Alberta.

303 - 12 St. B. North.

Op 15 juni 1967 hopen wij met onze geliefde ouders en grootouders

GEZINUS BROUWER

en

JANNIGJE ALETTA STOOF

hun 35-jarige echtvereniging te gedenken.

Dat God hun nog vele jaren voor elkaar en voor ons mag sparen, is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Telkwa, B.C.:
Bram en Pearl Griffioen.
Eugene.

Picture Butte, Alta.:
Henk en Alice Brouwer.
Jimmy en Philip.
Cor en Ina Brouwer.
Debbie, Timmy, Glen.

Smithers, B.C.:
Bert en Agnes Brouwer.
Gregory, Darlene, Ernie.

Picture Butte, Alta.:
John Brouwer.
Pieter Brouwer.
Gerda Brouwer.

Picture Butte, Alberta.

KENNISMAKING

Weduwnaar, 38 jaar, Christian Reformed, met 3 kinderen, zou graag langs deze weg in kennis komen met een vrouw en moeder voor de kinderen. Brieven onder no. 1960, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

For sale:

FARM IN LISTOWEL AREA

100 Acres dairy farm, with separate broiler barn. Contract quota 16,581 broilers. Automatic feeders and drinkers. (Cattle and machinery optional.) Large brick 3-bedroom home. Two enclosed porches. 3-piece bath, furnace, hot water. Total price $57,000, downpayment $22,000. Write to no. 1961, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

AL WAT NODIG IS

voor instandh. van ons lichaam en genezing onzer ziekten wordt ons in de natuur geschonken. Wij kennen de krachten der kruiden en leveren al sinds 35 jaren de onschad. Florakruiden tegen schier all slep. kwalen met ongelooflijke resultaten. Stapels dankbetuig.! Toezend. desgew. in blanco verpakk.! Brochure en inl. gratis. Meldt Uw ziekte en klachten aan ons.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18,00 bij vooruitbetaling).

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

On May 19, 1967, D.V., we hope to celebrate with our parents and grandparents

CORNELIS TREFFERS

and

GEERTRUIDA TREFFERS—
ZOETEMAN

their 30th wedding anniversary.

May the Lord bless them and keep them for each other and for us.

Their thankful children and grandchildren:

Jake and Connie De Haan,
and Kenny,
Hamilton, Ont.

Ben and Els Greydanus,
Sarnia, Ont.

258 Huron Street,
Clinton, Ont.

The Lord willing, on May 13th, 1967 we hope to celebrate with our parents

LEO BOERSMA

and

ANN BOERSMA

the occasion of their 25th wedding anniversary.

Their thankful children:
Dina,
Leviena,
Ricky.

R.R. 2, Emo, Ont.

1942 — 1967

On May 20, 1967, the Lord willing, we hope to celebrate with our beloved parents

MARTEN TALSMA

and

AKKE TALSMA—BOUMA

the occasion of their 25th wedding anniversary.

May the Lord spare them and be their trust in the years to come. as He has been in the past.

Michael and
Theresa.

Open house will he beld on Saturday, May 20th, from 8-10 p.m. in the basement of Westmount Christian Reformed Church in Strathroy.

R.R. # 4, Watford, Ontario.

On Saturday, May 27, 1967, the Lord willing, we hope to celebrate with our dear parents,

GURBE VAN BRUG

and

JITSKE VAN BRUG—
VANDER HEIDE

their 25th wedding anniversary.

Whitehorse, Yukon Territories:
Carl and Jane Brouwer
(Gerald and Sharon).

Hamilton, Ontario:
Cor.
Lucy.
Phyllis.
Ann.
John.
Elly.

No reception will be held due to the recent death of our grandmother, Mrs. Vander Heide.

1217 Rymal Road,
Hamilton, Ontario.

1942 — 1967

The Lord willing, on May 21st, 1967 we hope to celebrate the 25th wedding anniversary of our parents

ANDY BEINTEMA

and

JEAN BEINTEMA—
v. d. HEIDE

Fruitland, Ont.:
Frances and Peter Voogt.

Ridgeway, Ont.:
John Beintema and
Alice Boverhof.

Janet.

Open House Reception: 1 P.M. - 4 P.M. and 7 P.M. - 11 P.M. on Monday, May 22, 1967.

Ridgeway, Ont. Bureigh Rd.

The Lord willing, on May 27th, 1967 we hope to celebrate with our parents

MARTIN SLAGER

and

VIRGINIA SLAGER

the occasion of their 25th wedding anniversary.

That the Lord may spare them for many more years, is the wish of their thankful children and grandchildren.

John and Roely DeVries,
Johanna,
Richmond, B.C.

Dianne.
Virginia.
Martin.
Georgina.

Open house — May 27th, 1967 from 3 - 6:30 P.M. at 45 St. Margaret's Rd., Ancaster Ont.

Accommodation in exchange for

LIGHT CARETAKING DUTIES

— Country location.

Wanted, middle-aged couple, no children. Self-contained 3-room apartment, private entrance. Livingroom diningroom approx. 20' x 14' with fireplace, kitchen, bathroom and bedroom. Light, heat and telephone included. Location near Port Perry. Reply to no. 1962, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Een Sentimenteel Reisje? Geld?

Wij dromen allemaal van een terugkeer naar onze geboorteplaats. Een sentimenteel reisje naar Uw vaderland — misschien voor de eerste keer. Kunt U het nu niet bekostigen? Spaar er voor met het Scotiabank Personal Security Program. Het is heel eenvoudig. Kies Uw spaardoel, open een Scotiabank "PSP" rekening, maak zelf regelmatig maandelijkse stortingen. Wanneer U Uw doel hebt bereikt, krijgt U al de spaargelden plus een extradividend. Terwijl spaart bent U op het leven verzekerd zonder extra kosten. Indien de verzekering zou komen te vervallen zal de begunstigde het verzekeringsgeld voor het volledige bedrag van Uw spaardoel alsmede alles wat U gespaard hebt ontvangen — plus hetgeen aan extradividend verschuldigd is. Er is een Personal Security Program dat voor U geschikt is. Informeer er naar bij elk filiaal.

The Bank of Nova Scotia

Het Personal Security Program. Een van de Zeventig Diensten der Scotiabank.

REVISION

The Lord willing, on May 27, 1967 we hope to celebrate with our parents and grandparents

ADRIAN DAVIDS

and

PIETERNELLA MARIA DAVIDS

the occasion of their 25th wedding anniversary.

That the Lord may spare them for many more years, is the wish of their thankful children:

Jack.
Mary.
Mr. and Mrs.
Albert VanderMey (Elsie).
Mr. and Mrs.
John Davids (Lorraine).
and two grandsons.

8339 - 15th Ave.,
New Westminster, B.C.

FARM SPECIAL

Oxford County finest! 217 acres van het beste land van Canada. Dit is een pracht farm. Voor meer dan 40 jaar Holstein breeding centre. Grote barn, twee silo's. Grote bulk tank, 4 stall milk parlor, stall cleaner, drive-in shed. Haver cleaning plant in special barn. 2 huizen, van alle gemakken voorzien. 4 mijl van Woodstock aan no. 401. Vraagprijs is $105,000, but open for offer.

Meer farms te koop

150 acre kippen en beef farm. 8 mijl van St. Thomas, 110 acres bewerkbaar. Level sandy loam, geheel gedraineerd. Uitstekend voor cash crop. Mooi 5-slaapkamer stenen huis, tevens grote nieuwe barn voor legkippen en kasten ruimte voor 4000. En meer gebouwen. Prijs $85,000 met $25,000 down.

150 acre, 130 bewerkbaar. 6 mijl van Tillsonburg. Dit is een uitstekende cash crop farm. Flinke barn, nieuwe bungalow en complete lijn moderne machines. Prijs $47,000 met $10,000 down.

140 acres aan de hoofdweg in Brownsville. Grote barn is ingericht voor legkippen. Land is uitstekend voor cash crop. Mooi 5-slaapkamer stenen huis. Ziet er prachtig uit. Vraagprijs $52,000 mt $10,000 down. Open for offer. Aanvaarding in de herfst.

150 acre, 10 mijl van Woodstock. Flinke barn, silo en mooi 9-slaapkamer roodstenen huis. Heeft alle voorzieningen. Vraagprijs $42,000 met $10,000 down.

Tevens een GROCERY STORE te huur aan drukke hoofdweg.

En voor meer farms en zaken schrijf of bel

Mr. of Mrs. Jan Wybenga
Box 73, BEACHVILLE, ONT.
423-6406

Mr. Jan Wybenga.

Vertegenwoordigt

Henri Bouckaert
Realtor, Aylmer, Ont.

Wanted:

SINGLE MAN

Chr. Ref., on chicken farm, Southern Alberta, starting salary $175 plus board and room. J. W. Kamphuis, Black Diamond, Alta.

Wanted:

MARRIED MAN

for large beef cattle farm in Forest, Ont. Modern home and high wages. Must have experience and be able to work alone. Laurens Markusse, R.R. 1, Wyoming, Ont. Phone 845-3274.

FARM FOR SALE

14 acres good garden land, including equipment. With 3-bedroom modern home. On paved road, 4 miles from Simcoe. Full price $13,400, approx. half cash. Call Dominic Sloot, Realtor, 426-2776 Simcoe, Ont., day or night.

---

230 Acres Dairy Farm

Met melkcontract. Huis geschikt voor twee gezinnen. Meer dan 100 stuks vee (Holstein). Alle nodige machines. Grote barns, best land. 7 mijl vanaf Jarvis. Vraagprijs: $90,000.00; $30,000.00 down.

Jack Bylsma
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Phone LI 9-3894

Te koop gevraagd:

1-PERSOONS OPKLAPBED

met of zonder ombouw. J. Bevaart, 212 Seneca Ave., Hamilton, Ont. Phone 679-4947.

For sale: Fully equipped

BAKERY

in fast growing town. Health reason forces to sell. Full price $3800. Close to Chr. Ref. and Ref. Church. Write to # 1959, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

---

285 ACRES

Dairy farm, 90 head of Registered Holsteins, near Wellandport,, Ontario. Full line of modern machinery, new barn, 2 large silos, 2 family home, farm borders on Welland River, house situated on paved road, can be sold with or without stock and implements. Can be converted to an ideal beef farm.

165 ACRES

Near Niagara Falls bordering on Queen Elizabeth Highway, 2 family home, new barn, 35 head registered Holsteins.

For other farms in the Niagara Peninsula, also available, call

CHARLES FREURE
WELLANDPORT, ONTARIO
386-6150

Representing
DONALD ALSOP AGENCIES LIMITED,
Realtor, Fonthill, Ont.

Werkloosheids Verzekering

is thans verkrijgbaar voor de meeste werknemers op

BOERDERIJEN,
VEEFOKKERIJEN,
KWEKERIJEN,
BROEIKASSEN,
TUINBOUWKUNDIGEN,
GROENTE-, FRUIT-, EN
BOLLENKWEKERS

werknemers:

Het is in Uw eigen belang om te weten te komen of U in aanmerking komt voor werkloosheidsverzekering protectie, die thans van kracht is voor werklieden in land- en tuinbouw.

werkgevers:

Indien U mensen voor U hebt werken dan zijn er bepalingen waaraan U zich dient te houden. Het is in Uw eigen belang om dadelijk volledige bijzonderheden omtrent werkloosheidsverzekering voor Uw werklieden te verkrijgen.

Zorg er nu voor dat U volledige inlichtingen krijgt bij het dichtstbijzijnde kantoor van de

UNEMPLOYMENT INSURANCE COMMISSION
GOVERNMENT OF CANADA

SALEM CHRISTIAN SANITARIUM ASS.

ADDRESS BY DR. VANDERMAAS GIVEN AT THE ANNUAL MEETING OF SALEM

Below is the address by the President to the 6th Annual Meeting of members of Salem Christian Sanitarium Association, Inc. (This address was planned for our centennial issue, but due to a misunderstanding it reached us too late. —Ed.)

Ladies and Gentlemen:

When I am nog going to report to you on the progress the Salem Christian Sanitarium Association has made in the past year, I do so with much more restraint than I did last year, at the 5th annual meeting. If you wonder what is the reason for this restraint, I could answer that it must be the weight of the responsibility which has increased lately. As we have become more involved in an active program of organization and since a point of "no return" will soon be reached, it would be obvious that those who have been asked to carry out this work, have to heed their steps more than before.

Salem's President, Dr. A. Vandermaas.

I shall not deny that this is true in itself, but it is not a complete answer. There is also a growing awareness with all boardmembers that it is not within our power to build a hospital, but that we can only do this in complete subjection to God and after and through much and fervent prayer for His help. Not only the long time of waiting for government approval has impressed this upon us. But let us follow the course of events since the last annual meeting and you will be able to judge for yourselves.

BOARD OF TRUSTEES:

The board of trustees met 4 times during the past 12 months, to attend to several major issues and to consider the work of its committees. Those meetings were always characterized by a spirit of unanimity that was stronger than any difference of opinion, where they existed. Such co-operation was present despite the number of members present, each bringing their own opinions. I want to thank my fellow boardmembers very much for this. It has made our task easier and pleasant.

There has been one change in the membership of the Board: Mr. J. P. Van den Berg resigned in January of this year. His work was to maintain the contact with the Reformed Church of America and to stimulate membership of Salem within that group. We thank him for his service. As provided in the bylaw, the Board has filled this vacancy for the remainder of the term, by appointing Mr. John DeJong of Oshawa.

INTERDENOMINATIONAL COOPERATION:

In May 1966 a special meeting was held, which originated from a request by the All Ontario Diaconal Conference of the Christian Reformed Churches, to discuss a few questions that had arisen during their contact with Salem. It was also attended by those in charge of public relations (membership) within the other participating churches and the result was certainly a strengthening of the interdenominational cooperation with in our association. Amongst others it was decided that future financial actions will be organized by Salem, but supported within the Christian Reformed Church by the All Ontario Diaconal Conference, wherever acceptable to this body. There was also unanimous agreement at this meeting that in the not too distant future the cumbersome method of election of boardmembers from several closed slates should be abolished. With a large board it should not be difficult to assure representation from the different groups within our membership, even with a conventional election.

GOVERNMENT APPROVAL:

Most members will be aware of the "approval in principle", received from the Department of Health for Ontario in November 1966. To achieve this goal several visits were made to the Parliament Buildings, the last one to see Dr. K. C. Charron, Deputy Minister of Health. The obtained approval is for a 30 bed psychiatric hospital and financial assistance will be given through payment of a daily rate for all patients with a government hospitalization insurance number. This daily rate will be calculated from the operating expenses, but these are not to include depreciation on buildings and interests on monies borrowed for capital costs. Building grants are not available. Another possible limitation is the statement from the side of the government, that the present recognition may not be seen as a commitment that future expansion will be approved. I have answered Dr. Charon that the Board hopes that the approval of future expansion will not be decided on the basis of the special and private character of our organization, but on the quality of the psychiatric treatment given.

OPENING DATE:

With all this delay it had already become very doubtful whether a psychiatric hospital could be opened in July 1968. Shortly afterwards the architect confirmed

The chairman of the building committee, Mr. John Van Staalduinen (left) with the secretary-treasurer, Rev. J. VanHarmelen.

these doubts. But then a third difficulty arose. While we first had good reason to believe we could count on at least one psychiatrist in 1968, we were then informed that this would not be the case before 1969. These arguments led the Board to adopt a resolution, postponing the opening date of the planned hospital until July 1969. Further support for this decision was the hope that another year would make the financial position of our Association stronger.

PUBLIC RELATIONS:

The public relations committee could be called the backbone of our association. It is chaired by Reverend John VanHarmelen, who combines this job with that of Secretary-Treasurer. He works very hard indeed for Salem and we would not know how to do without him. One reason for maintaining this accumulation of offices is the concentration of all membership, financial and mailing activities in one place. With the able assistance of Mr. W. Vos an improved cardsystem of members has been set up. It has now become much easier to conduct mail campaigns, selecting one community for this purpose at a time.

This committee is also in charge of the annual financial actions. The Newsletter last fall already mentioned that it is impossible to give a fairly close estimate of the returns of such a campaign, because too many churches send in money without specifying whether it has come from regular church offerings or from the special action. We hope that this will improve. As you are all aware the "Action Salem 1967" will in most churches be held tomorrow, April 2nd. The proceeds will be for medical equipment and we hope to get $3.00 per family.

Another, somewhat remote, project of the Public Relation Committee is a Building Fund Drive. Although this will not take place until much later, a meeting has already been held for preliminary discussions. The hiring of a full-time and salaried campaign manager is contemplated and a more professional approach with several subcommittees is planned.

Drawing from the available statistics of this committee we can see several interesting patterns in the development of our association.

Year	Income	Individual Members*
1963	$13,659.00	600
1964	20,143.00	670
1965	27,395.00	2410
1966	45,816.00	3900

* Not including group members and church offerings.

While at the previous annual meeting I reported that the membership had increased almost fourfold, in the past year it rose from 2410 to 3900, a growth of 62%. Since our membership is now counted in four digit numbers, this increase may be called satisfactory and it is a very gladdening sign that the reformed people in Ontario seem to know and support Salem more and more. On the other hand, if we consider that the total number of families within the four supporting denominations is well over 10,000 and the number of communicant members about 25,000 (taking Ontario or Ontario based classes), it would not be unreasonable to hope for a doubling of the membership this year, to approximately 8000.

If we calculate the contribution per family we come to figures between one and two dollars for the Canadian Reformed Churches and the Reformed Church of America while the figure for the Christian Reformed Church is over $4.50. This also is a promising sign, because the Christian Reformed sector has had many more years to build up its support. Consequently we can expect the lower figure of the other sectors to grow likewise, as their support becomes stronger and more consolidated. We certainly hope that the amount of $4.50 for the Christian Reformed Sector will keep rising at the same time. I cannot omit to make special mention of one figure that I have so far left out: the Free Christian Reformed Church group has within 3 years of starting its co-operation with Salem, managed to collect an average of exactly $4.00 per family. A fine accomplishment that should serve as a stimulating example.

PLANNING:

Another committee that works hard under the devoted guidance of Mr. John Van Staalduinen is the Planning Committee. Early in the past year Mr. A. De Boer from Toronto was added to it. After visiting several architects and analyzing much information, the committee proposed to the Board to appoint J. J. Trasiewicz and Associates as architects for the proposed hospital, in co-operation with Daverman and Associates of Grand Rapids as Hospital Consultants. The Board accepted this recommendation and a contract was signed on January 21, 1967.

At the request of the architect the Planning Committee has started a renewed search for a property with a more interesting profile and vegetation than our present land displays. The time allotted to this has been limited to half a year. I shall discuss the nature of the building contract later.

FINANCES:

The balance sheet shows that Salem has a capital of about $120,000.00. Almost all of this is invested in the land near Brampton, of which the mortgage was discharged in the summer of 1966. The farm is still being rented by Mr. Mac Brett, who was its owner for so many years.

A rise in income from $27,000.00 to nearly $46,000.00 was helped by a donation of $1,000.00 from the Young Calvinist Federation, when its convention of 1965 produced a profit. While this kind of attention deserves to be mentioned specially, I do not mean to disregard the many faithful, smaller gifts that have together made up the larger share of our income.

You have probably already wondered how much money will be needed in the future, especially in connection with our building plans. The answer to this question is still uncertain at this moment. Recently, discussions have been held between the architect and several of our committees and the next step will be for the architect to prepare preliminary sketches. As soon as a rough plan has been agreed upon, a cost estimate can be made. Only then can the Financial Committee prepare a budget and give the Public Relations Committee an indication as to what is expected from the membership. Previously an amount of $300,000 has been mentioned as the probable cost of the required building. However, I can assure you now already, that this will not be enough and that $500,000 will be closer to the truth.

In the meantime the best solution will be to put all available efforts into the accumulation of fonds. It would be of a tremendous advantage if we could start the operation of our hospital with the building completely paid for. This should not be seen as an idealistic dream, which would only serve to encourage the members, but which can not be realized. If certain of our Christian Schools have been able to reach this goal within a local community, then we should certainly not think it too removed with the province wide, interdenominational and growing support we enjoy.

There are three immediate ways to improve our financial strength. The one is the increase in membership fee, which you have just now supported so generously. Another is the "Action Salem 1967", which will be held in many churches on April 2nd. I mentioned that we hope to collect $3.00 per family and I am certain that with your present knowledge of the situation

Rev. J. Geuzebroek (right) member of the medical advisory committee, shares a joke with the President.

you will not find this an unreasonable request. The Board hopes that at least every reformed church in Ontario will participate in this action. In case some congregations have omitted to allow this action a good publicity, I suggest that there is no objection to postpone it to a later date. But let us all share this offer, since we all hope to share in its fruits too.

A third way to help the growth of Salem is the promotion of its cause. The Public Relations Committee would be very happy with any kind of assistance. If a member has one or two evenings free to help the local representative, if he has advertising experience, or if he just knows of groups that could be approached for support, all he has to do is write Reverend J. VanHarmelen, R.R. # 2, Whitby, Ontario, and it will reach the proper person or committee. Also, think of what the effect would be if every member would submit just one name of a new member from among his neighbours, friends, or relatives!

PUBLICITY:

In the past year the first Newsletter was sent out to the members. A beginning was also made with a "Salem Column" in Calvinist-Contact. This column will be used at irregular intervals for a variety of topics related to mental health in its widest sense. A series has just been started on the different careers connected with medicine. Reactions from members, whether in the form of questions, criticism or special requests, are welcome at my address or that of the paper. A wholesome publicity can not be maintained without being fed by the readers, that is you.

Mr. C. C. Vanderiet will continue to inform you regularly about the business dealt with at boardmeetings.

MEDICAL:

Before any actual planning can be undertaken by the architects, the medical requirements have to be known. The Medical Advisory Committee has therefore been increasingly active. It first considered such things as the kind of psychiatric patient to be treated, admission and discharge policy, facilities for aftercare, professional staffing, etc. In January 1967 a meeting was held with the architect, at which building requirements were discussed.

Dr. G. Gort of Guelph was added to the committee. On the advice of the committee the Board favours the erection of an interdenominational Home for the Aged in the vicinity of Brampton and

The speaker at the annual meeting, Mr. H. J. Feenstra.

will support attempts to realize this. Advertisements for a Director of Nursing were placed in many reformed papers in September 1966. No reactions were received, but several applicants responded to a similar advertisement, placed later in "The Canadian Nurse". These will be interviewed shortly and the intention is to employ a Director of Nursing in a limited and advisory capacity in the near future.

The same arrangement was visualized for a Superintendent Psychiatrist and a need of one full-time and one part-time psychiatrist was initially foreseen. In order to assure the greatest possible choice, advertisements were widely placed and personal letters written, covering Canada, the U.S. and The Netherlands. The result has been that one psychiatrist has been found willing to serve Salem. However, he has attached two conditions to his acceptance. He would not be available before 1969 and he insists that a second full-time psychiatrist be engaged to cover the projected workload in a satisfactory manner.

Without a second psychiatrist the future of our association is in doubt. If we go out from the situation of today, there are only two ways open:

1. to continue efforts to locate another psychiatrist;

Weighty problems . . . (left to right) Rev. J. VanHarmelen, Dr. A. Vandermaas and Mr. C. C. Vanderiet.

2. to discontinue our attempts to come to a Christian Psychiatric Hospital.

However, in the meantime the architect has been engaged to develop preliminary buildings plans and if we want to open the doors in 1969, he will have to proceed. It should be obvious that a continued search for a psychiatrist may lead to a situation where the architect will have to be paid off for a work half finished.

You will now better understand my remark earlier in this address, when I mentioned the growing awareness with the boardmembers that a psychiatric hospital can only be built with and through much prayer. I hope this awareness has become very much alive and conscious with you too. If this knowledge prompts us all to action, in our personal prayers and as larger groups, then I can not be pessimistic about the future of Salem. Greater things have been achieved through prayer.

THE FUTURE:

Let us briefly consider yet which business of the past year has been left unfinished:

1. The Board, its committees and the architect will have to work closely together to prepare a building plan with cost estimates which will be presented to the next annual meeting for approval.
2. Further attempts to secure the services of a second psychiatrist will have to be made.
3. A building fund drive will have to be organized.
4. The election procedure can be streamlined by eliminating the closed slates.
5. Now our organization comes under the Private Hospitals Act a change in name from Salem Christian Sanitarium to Salem Christian Psychiatric Hospital Association could be brought before the next annual meeting.
6. A budget and a plan for financing our project will have to be prepared as soon as possible.
7. The public program is to be continued as outlined.

May I close with the wish that our boldness be not from ourselves?

Raw Or Cooked Celery Welcome Food Favorite

By ALICE DENHOFF

MOST of us like celery, raw or cooked. And no wonder. The taste is delicious and the calorie content so low that it is welcome at table or for in-between-meal snacks.

Florida sends us crisp celery —in fact nearly 40 million pounds of the sweet tender variety of the ribbed vegetable.

Here are some new recipes that are just right for this time of year. The first is tasty:

BRAISED CELERY WITH MUSHROOM SAUCE

12 ribs tender celery
6 fresh snap beans
½ c. sliced fresh onions
½ tsp. salt
1 c. boiling water
1 chicken bouillon cube
½ lb. fresh mushrooms, sliced
3 tbsp. butter or margarine
1 tsp. lemon juice
Milk
2 tbsp. each butter or margarine and flour
⅛ tsp. ground black pepper
¼ tsp. ground thyme

Cut ribs of celery into 4" pieces. Place in saucepan with next 4 ingredients. Cook until celery is tender. Drain, reserving liquid.

Add bouillon cube to liquid and set aside.

Sauté mushrooms in 3 tbsp. butter and lemon juice. Drain, saving liquid. Pour mushroom and celery liquids together with milk to make 1 cup.

Melt 2 tbsp. butter or margarine and blend in flour. Add liquid and cook until medium thickness, stirring constantly. Pour sauce over cooked celery and mushrooms. Sprinkle with pepper and thyme.

Serves 6.

CREAMED CELERY ON TOAST

2 tbsp. butter or margarine
3 tbsp. finely chopped, cooked ham
½ c. chicken or beef stock
1 egg yolk
2 c. diced, cooked celery
½ tsp. salt
⅛ tsp. black pepper
6 slices buttered toast

Melt butter. Blend in ham. Beat stock with egg yolk. Add to butter and ham with celery. Stir and cook until sauce has thickened. Add salt and pepper. Pour over buttered toast arranged in baking pan. Bake 3 min. at 400°F.

This serves 6.

SMOTHERED CELERY, ONIONS AND GREEN PEPPER

4 tbsp. butter or margarine
4 c. each thinly sliced celery and onion rings
2 c. sliced green peppers
1 tsp. salt
⅛ tsp. black pepper

Melt butter in heavy skillet or saucepan. Add celery, onions and green peppers. Cover and cook slowly until vegetables are tender but not brown, 10 to 12 min. Toss lightly with seasonings.

Serves 6.

Church-Consciousness

From the Mailbox

Dear Sir:

Thank you very much for your response in English to my last letter and for your willingness to continue this discussion for a while yet. (Cf. Calvinist-Contact and Christian Courier of April 21, 1967.)

From various reactions which have reached me personally concerning our discussion, it has occurred to me that it is necessary to make one statement before continuing. It should be clear to everyone that I do not wish to detract in any way whatsoever from the paramount and central importance of the instituted church. The local congregation occupies a central and basic position in the christian life, it is the heart of the christian community. I wish to emphasize this unreservedly and without qualification.

Now, those who tend to agree with the position I take will most likely have the same experience as I have: the answer of the editor strengthens this position. I can join you in saying that the elect are the entire new mankind, that the command to believe goes to all, that those who respond are the believers, that the believers are gathered in the church, that the redeemed mankind (the church) should devote the redeemed creation to God again, that the cultural mandate is still valid and made possible in Christ, and that the church accepts this and carries it out. In fact, I believe that one can say these things only if one accepts the view I tend to support and that you can not consistently say them in the framework of your view.

You see, in your view a C.L.A.C. or an A.R.S.S. do not belong to the church. Yet, and I agree, the church accepts and carries out the mandate. However, there is no denying that the labour part or the education part is not carried out by the local, instituted congregation, but the associations. You say: they do not belong to the church and the church carries out the mandate. Still, these parts of the mandate are not carried out by the church, but by these associations. Now, in your view there must be an inconsistency here. Or rather: how can you consistently hold your view? In my view there is nothing inconsistent to these things, for this view holds that the associations mentioned do belong to the church, that they are part of it. And by church I mean then: the Body of Christ, the community of believers, the gathering of the elect, the redeemed mankind. But on this view, this church can not be identified with the local, instituted, incorporated congregations of various denominations. They may be both central and basic, but not all there is to the Church.

Your example of the family fails to clear up the issue. Behaviour outside the family does not and should not always show family togetherness. If father and son are in the army, and son is officer, while father is soldier, family togetherness would interfere. However, both in the family and on the battle field they are redeemed Sons of God and this sonship must always show everywhere. This can also be applied to the local church. In the congregational affairs of the 2nd Chr. Ref'd Church of Toronto I must submit to the officers of that congregation. But in the affairs of the A.R.S.S. these roles are reversed; insofar as these men are members of that association. Now, in both instances our common obedience to Jesus Christ is supreme; in the one relationship not one whit more than in the other. If in the aforementioned congregation I obey my pastor for Christ's sake, so must he obey officers of the association: also for Christ's sake. You may find this strange. But if not, then for whose or what's sake? You must remember that these associations are not merely neutral and humanly voluntary organizations, but expressions of obedience to Jesus Christ. Membership in these is not a matter of one's sovereign human pleasure, but a matter of one's christian duty. It is a matter of Biblical consistency in being a member of the Body of Christ, the new mankind, the Church. It is obvious to both you and me that these things do not belong to the work of the local congregation. Therefore some of us are trying to attain a view of these matters, in the light of the Scriptures, which will do justice to such problems.

I agree with you that a right concept of the church is of eminent importance and a source of great joy. Factors which will force themselves to the fore if we do not have the right view are, e.g., a joyless church which has nothing to say to a secular world. You see, your view has been the traditional view, on the basis of which countless denominations have never understood the universal involvement of the Body of Christ in His redeemed world. Our reformed tradition has understood this involvement; in spite of this view I believe. We must now also be ready to think about this view, to understand that this universal involvement of the Body of Christ implies that it can not be identified with the instituted congregation.

The view I hold, and some of my friends with me, is rather new. It needs much thought. There may be much wrong about it; maybe it is all wrong. However, if it should turn out that it is all wrong, then I believe we should begin to consider that the various christian organizations and associations we now have should be incorporated into the church. Frankly, this is at the moment an almost repulsive view to me. But whatever we do, we must come to clarity about this issue. Because views direct people's actions. Wrong views direct them wrongly.

For this time enough has been said again. The issue is rather difficult and therefore I prefer to proceed little by little, with first things first. Thank you once again for your willing ear. Be assured that you also have mine.

Sincerely,
Hendrik Hart.

Reply to Dr. Hart.

It seems to me that our discussion goes into the right direction. Dr. Hart and I at least agree on the prominence of the church. Let's hold on to that. It is not superfluous to stress the uniqueness of the church. It may be that we have not appreciated the church as we should. But in it I find my destination. There I and all my fellow believers are called to worship, to devote ourselves to God. There we share in the anointing of Christ. And there we are also instructed how to live for God. This does not depend on the local pastor or on the local consistory. It depends on God's electing love, which compels us to share this new life, this new fellowship. The consistory is only a means which God uses to serve us in attaining the real purpose of life: to live redeemed, in full dedication and love to God, under our Head Jesus Christ.

To that end the consistory teaches us (among other things) how to live as children of God. We are not of this world, but we are in the world and have to be taught how to reflect Jesus Chrst. Sometimes the church is called "mother". This term implies that this mother nurtures us, guides us, rears us, in order that the members of the Body (church) may live as children of their Heavenly Father, as the new mankind.

The church proclaims the Word: thus saith the Lord. Armed and strengthened by that Word the children of God go out into the world to exercise that. How? Well that depends on the times and circumstances. The apostle Paul has done it differently than we do, and Calvin has also used different ways and means. Within the boundaries of Scripture and confession the church members have the freedom of method. The apostle Paul describes this beautifully in Romans 14. This chapter not only opens a wide perspective of our freedom, it also warns us to be very careful in judging one another.

Of course, I try to exercise my church membership in my family. But that does not make that family the church, or part of it.

By the same token: people may practise their church-membership in the field of labour, by seeking one another's fellowship in a christian labour association. Or employers may start an employers' organization in order to exercise their new life in Christ. People who know that the claims of Christ should be heard in the field of learning may gather in the A.R.S.S. And farmers may join a farmers' association if they deem this necessary for the implementation of their allegiance to Christ.

Those organizations can be very helpful for the church members for the exercise of their faith, but those voluntary organized groups may never exalt themselves to the status of the church. They can change as circumstances warrant it. The church can not and will not.

I am an ardent supporter of christian education and I am convinced that in our christian schools we have a blessed opportunity to supplement the home in the education of our children. However, with Romans 14 in mind, I can think of a brother who disagrees with me. One who rears his children in some other way, while we both have a very strong conviction of our membership of the church, does not necessarily believe less in his redemption than I do. I may try to convince him, but may I judge or discriminate against him while he is a member of the same Body as I am? I am afraid that this would be a natural consequence of Dr. Hart's thinkng.

Dr. Hart says that in his view the associations mentioned do belong to the church. If this would be so, I should belong to all these organizations. Not to some of them, but to all. I should belong to a christian farmers association — although I am not a farmer. I should belong to the C.L.A.C. — although I cannot be a member. Moreover, even if Dr. Hart says that he means the Body of Christ and not the institution, the local consistory should discipline me for not belonging. And the list could easily be made longer. Besides the organizations mentioned by Dr. Hart we could add: the Bible Societies, the Lord's Day Alliance, the Association against the use of God's Name in vain, Bethany Christian Home, Salem, Pine Rest, etc. — all organizations in which the people of God try to implement their membership in the Body of Christ. We wonder whether Dr. Hart's opinion is, that the boardmembers of all these organizations have an authority to which we have to subject ourselves in the same way as to the offices in the church.

Dr. Hart says that our view is the traditional one, and that it easily leads to a joyless church which has nothing to say to a secular world. If it is traditional, it is not because of that bound to be wrong. And I cannot see why, for that reason, the church should be joyless. I am inclined to say that a realization of church membership is a constant source of joy and happiness. It cannot be that church membership — the oneness with Jesus Christ — remains silent in the secular world. However, the world may not grasp the happiness, may not find an explanation for the joy. But this is not because of the church, but because of unbelief.

Dr. Hart may object that I do not distinguish sufficiently between the Church as the Body of Christ and the local congregation. I am aware of this, but to me there is not much difference in our discussion. I know that there are congregations who call themselves the church, about which I have doubts whether they have the true marks of the church. However, as far as our discussion is concerned, the local congregation, of which I may be a member, is to me a part of the body of Christ. When I come to church on Sundays and I see all those people, then I must see them as the redeemed by Christ, the Church of God. If not, how do I have to see them then? If not, how do I acknowledge and submit myself to the church's offices? If not, whom do I have to acknowledge as the Head of it? True, the institution and the organism have to be distinguished, but you cannot separate the two. At least not when one's local congregation shows the true marks of the Church.

D. Farenhorst.

CROSS WORD PUZZLE

ACROSS
1. Sport
5. Jaffe, Levene and Levenson
9. Propelled, as a raft
10. Attempted
12. Reclines
13. Belgian marble
14. Incite
15. Hurry
16. Compass point
17. Not high
18. Twofold: prefix
19. Danish coins
22. Appear
24. Winslow Homer, for one
26. Arabian nomadic tribesman
28. Messenger's trip
31. Exclamation
32. Pigpen
33. Conversational syllable
34. Silver coins: India
37. Flutter
39. Summon forth
40. Tapestry
41. River into North Sea
42. Bamboo-like grasses
43. Mainland Chinese
44. Roman handle

DOWN
1. Peanut
2. Auk genus
3. Dissolve
4. Namesakes of Mr. Sullivan
5. Drinking aid
6. Macaw
7. Aromatic herb
8. Withdraw
9. Heavy timber
11. Strong cotton cloth
15. Stinging insects
17. Hawaiian garland
20. Open: poet.
21. Seize
22. Persian weight
23. Epoch
25. Test
26. Termagant
27. Slatted vent
29. Western state
30. Outer garment
32. Prophets
35. Posture
36. Pieced out
37. Song bird
38. Mythical warrior
40. Constellation

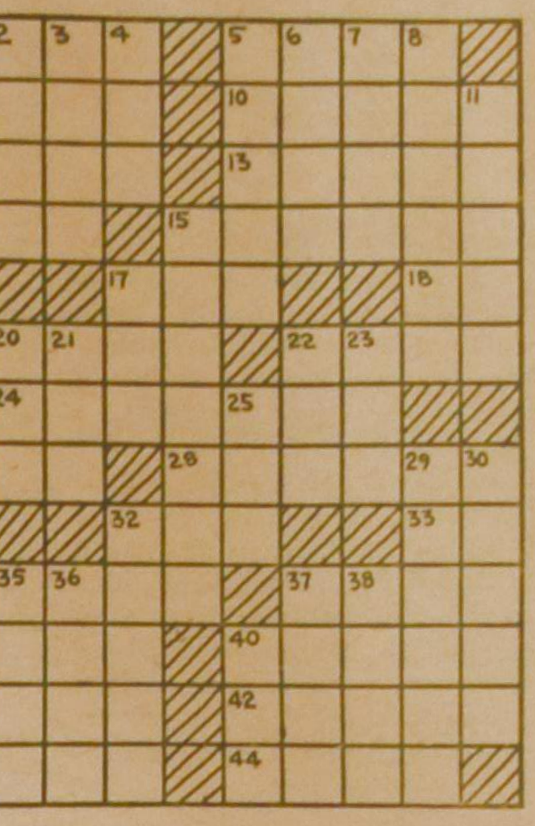

SOLUTION to previous Cross Word Puzzle

Re: Alberta Christian College

Dear Sir:

Some weeks ago many Chr. Reformed people in Alberta received a printed questionnaire in the mail or by distribution in their local congregation. The writer's name was shown as a sponsor along with the names of four other Albertans.

Unfortunately, this document was printed and distributed without my knowledge or consent. I wish to advise all recipients of the questionnaire that I take no responsibility for its content nor for the timing of its distribution.

The distribution of such a questionnaire is premature in view of the fact that discussions with various interested groups (two classical committees and the ARSS) had not the necessary opportunity to bear fruit.

In addition, the questionnaire contained erroneous information, leaving the impression that government support for private colleges is exactly the same as for public colleges. Alberta's statutory provisions for private colleges are without parallel in Canada, but still not quite as generous as for public colleges. (A comprehensive explanation would require a newspaper article.)

I do not want to be too critical of the party or parties responsible for the distribution of the questionnaire, because I fully sympathize with their impatience. As a teacher and administrative consultant with many years experience in County and School Administration I fully recognize the need for College and Highschool education based on Christian principles.

There are some signs now that the classical committees are ready to move from the discussion stage to the action stage. It is my hope that all interested parties will co-operate with classis Alberta North and classis Alberta South in setting up a provisional College Board or organization committee charged with the responsibility of organizing a Christian College in Alberta under the provisions of the Junior Colleges Act. This Act was passed in 1958 to allow for establishment of Public Colleges. It was later amended to provide financial assistance for certain private colleges as well. In the past four years we have made little progress in taking advantage of this legislation.

Surely this glorious God-given opportunity to finance Christian Higher Education in Alberta must not be wasted by using precious time and resources to create or sustain internal divisions over procedural matters.

Your very truly,
J. B. Lüdwig, B.Ed.
Teacher (Law, Accounting and Economics),
Ponoka Composite High,
Ponoka, Alberta.

Re: C.L.A.C.

Dear Sir,

In his reply to Harry Antonides' letter (Christian Courier - April 28) P.T. writes:

> There is, it seems to me, less philosophical thought behind the unions than some of the adherents of the Wijsbegeerte der Wetsidee believe.

His comment puzzles me because the contention of the W. der W. is not that what ultimately lies behind cultural movements is a philosophy, but a religion. Indeed, much of the W. der W. as a philosophy is concerned with showing that philosophical thought itself is religiously based.

Of course, such a religion may or may not be philosophically explicated — and any union worth its salt will do so for clarity's sake — but whether or not this is the case, it does not alter the fact that such a union is religiously founded. Surely, no Canadian Christian denies that behind the majority of the Canadian unions lies the religion of Humanism?

The belief that there is a religion behind a union accounts for the way in which Christians participate in solving the problems of Labour in Canada. That they have participated positively and constructively cannot be denied.

For the last 15 years the C.L.A.C. has contributed, beyond their resources, to the welfare of the labourer in this country.

Not only has it brought to the attention of Canada the problem of freedom of association. Its members have also taken costly action to resolve this problem in a legal fashion.

This was not done first of all so that Christians could opt out of secular unions, nor even to give every Canadian a chance to opt out. It was done by Christians, at the peril of their bread, out of conviction that God demands that one should exercise his responsibility to Him in freedom. Should freedom of association indeed become a reality, every Canadian will benefit from the work that the C.L.A.C. has undertaken.

It would have been more proper, it seems to me, that Mr. P.T. had cited the C.L.A.C. as an example of what Christians can, and do contribute to Labour on the Canadian scene.

Sincerely,
Harry Van Belle.

REPLY TO MR. VAN BELLE

1. Man as a religious being

I agree that man is a religious being and that philosophical thought is religiously based. However, I do not believe that consequently all thinking and all the activities of a non-Christian are determined by his 'belief'. We should not oversimplify the fact that man is a religious being. A person who denies the existence of God or does not acknowledge the law of God as being authoritative for his life does not always perform acts contrary to God's will. In other words there are non-Christians in Canada who give the same answers to the labour problems we do. Therefore we should co-operate with non-Christians (government officials, businessmen, lawyers, union representatives, etc.). Co-operation does not imply that we should be united in one organization, but it means that we as Christians should participate in the discussions concerning labour problems.

2. C.L.A.C. constructive

a. As participants we should realize the complexity of the labour situation in Canada and America and therefore move tactfully. We are immigrants and as such considered as 'strangers'. Moreover we are Christians and as such considered being anti-labour. We should convince our fellow Canadian that we indeed are concerned about the welfare of our nation and not merely about freedom of association in order to fulfill our Christian duty. The C.L.A.C. fights for 'freedom of association' — and rightly so —, but it has not always properly explained our task as Christians with respect to the national welfare.

b. The C.L.A.C. is almost exclusively organized by people who adhere to the Wijsbegeerte der Wetsidee philosophy. I cannot see why this is necessary. The Christian National Union of the Netherlands (C.N.V.) is not based on one particular Christian philosophy, but this union consists of various Christians who believe that the Word of God is applicable for every sphere of life. Why do we not have a similar union in Canada?

c. It seems to me that the articles which are written by the C.L.A.C. leaders and the conferences that have been held go beyond the understanding of the working man.

Paul Tameling.

SALEM

Many readers of Calvinist-Contact are not yet members of the Salem Christian Sanitarium Association Inc.

Please, become a member by sending at least $2.50 annually to Salem, Box 33, Whitby, Ont., or write for information.

YOUR SUPPORT IS VERY MUCH NEEDED!

Support
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
733 Alger St., S.E.
Grand Rapids, Michigan

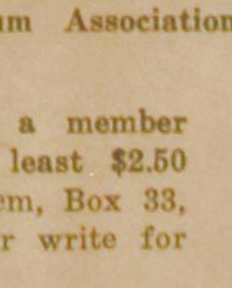

William Dam Seeds
See them grow !!!
English Catalogue FREE upon request.
WEST FLAMBORO, ONT.

Church Announcements

CHR. REF. CHURCH

Calls received:

Newmarket, Ont. Rev. J. Joosse of Georgetown, Ont.

Lansing, Mich., U.S.A. (as missionary to the Philippine Islands), Rev. J. DeJong of New Holland, S.D., U.S.A.

Call declined:

Acton, Ont., Rev. G. Corvers of Luverne, Minn. U.S.A.

CAN. REF CHURCH

Call received:

London and Watford, Ont., and Orangeville, Ont., Rev. W. Wieringa of Zuidbroek and Veendam, The Netherlands.

BEVESTIGING EN INTREDE REV. G. H. POLMAN

Na een vacature van bijna acht maanden werd de Rehoboth Chr. Ref. Church van Niagara Falls, Ont. verblijd doordat Rev. G. H. Polman van Prince George, B.C. het op hem uitgebrachte beroep aannam.

Op zondag 23 april j.l. werd Rev. Polman bevestigd door de consulent Rev. M. D. Geleynse van St. Catharines. In de avonddienst hield Rev. Polman zijn intrede naar aanleiding van II Koningen 6:15b-17. Na de dienst werden toespraken gehouden door Rev. Geleynse, namens classis Hamilton door Rev. A. Vanden Ende, namens de Maranatha kerk in St. Catharines door ouderling Bakker en namens Trinity kerk in St. Catharines door ouderling Bakker en namens Trinity kerk in St. Catharines door ouderling Koole. Het stadsbestuur was vertegenwoordigd door alderman John Grooskamp. De vice voorzitter van de kerkeraad, ouderling John Prinzen, las ingekomen brieven voor van de burgemeester van Niagara Falls, van de kerkeraad van Wellandport en van Rev. P. Mantel, van Ottawa East, de vorige predikant van de gemeente.

Ouderling Prinzen legde er de nadruk op dat de kerk van Niagara Falls in Rev. Polman een gezant van haar Heer ziet. Vervolgens dankte hij Rev. Geleynse voor al het werk dat hij als consulent had gedaan.

Op 1 mei vond de begroetingssamenkomst plaats, die druk door de gemeente werd bezocht.

Het is onze bede, dat de Koning der Kerk onze predikant en onze gemeente rijkelijk zegenen mag tot opbouw van Zijn kerk en tot eer van Zijn Naam.

Namens de kerkeraad,
L. Drost, scriba.

CHR. REF. MINISTERS,

if you go to Expo and are in the vicinity of Ottawa June 25, preach in the Ottawa Calvin Chr. Ref. Church. Contact Rev. A. W. Schaafsma, 7 Gilbey Drive, Ottawa 5, Ont.

WILLIAM G. POOLMAN

advocaat

notaris

meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)

tel.: EM 3-1334

THE
CHRISTIAN REFORMED CHURCH
WINDSOR, ONT.
TECUMSEH RD. (EAST) AND CLEMENCEAU.
REV. D. KWANTES, PASTOR
SERVICES: 11.00 A.M. AND 5.00 P.M.
For further information write the Secretary
Mr. H. NYMEYER, 3431 Mark Ave.,
Windsor, Ont.

THUNDER BAY
Christian School Society
FORT WILLIAM, ONT.

We are in need of $37.000

FOR EXTENSION OF OUR SCHOOL BUILDING

Promissory notes offered in multiples of $500 or more.
Maturing in 10 — 15 — 20 years.

INTEREST 6%, PAYABLE SEMI-ANNUALLY

Write to the Secretary Mr. WM. DOPPENBERG,
R.R. 1, Fort William, Ont.

ER IS IETS SPECIAALS MET EEN CAKE DIE U ZELF BAKT....

Waarom maakt U het niet BIJZONDER LEKKER zoals

DADEL-BANAAN RING CAKE?

Geef deze exotische cake Uw eigen "zelf gemaakt" cachet in smaak en samenstelling. Maakt U klaar voor de vereiste hoeveelheid voor Uw gezin en gasten.

DADEL-BANAAN RING CAKE

1⅔ kop eenmaal gezeefde gewone bloem.
2½ theelepeltje Magic Bakpoeder.
¼ theelepeltje dubbelkoolzure soda.
½ theelepeltje zout.
1 theelepeltje gemalen kaneel.
1 kop fijne korrelsuiker.
⅔ kop gehakte en gepitte dadels.
½ kop zachte reuzel.
2 eieren.
1 kop rijpe bananenpuree.
2 eetlepels melk.
1 theelepeltje vanille.

1. Zeef door elkaar gewone bloem, Magic Bakpoeder, dubbelkoolzure soda, zout, kaneel en suiker. Voeg en meng dadels.
2. Voeg er aan toe reuzel, eieren, en de helft van de bananenpuree. Klop met een houten lepel totdat het goed vermengd is voor 2 minuten.
3. Voeg er aan toe melk, vanille, en resterende banaan. Klop gedurende 1 minuut.
4. Plaats het in voorbereide 8-inch ring cakevorm en spreid het gelijkmatig uit.
5. Bak in een matig voorverwarmde oven (350°) van 60—70 minuten of totdat het gaar is. Zet de cake in een pan op een rooster voor 15 minuten; haal het eruit en laat het volledig afkoelen op een rooster.
6. Bestuif met banketbakkers suikerglazuur.

MAGIC BAKPOEDER
is een van de vele fijne produkten
van
STANDARD BRANDS LIMITED

R.B.I. Summer Sessions

The Reformed Bible Institute is happy to announce summer sessions which will be held in cooperation with local sponsorship in four areas of the United States and Canada. Each summer session will last two weeks and will feature evening classes each day, Monday through Friday. To enroll send $5 registration fee to the person for your particular area, or request detailed information from him. Each person will be able to follow two courses during the two weeks, with first and second periods begining at 7 and 8 p.m. daily.

Edmonton, Alberta, June 19-30, Miss Katie Gunnink and Rev. D. H. Walters (Contact M. B. Parlevliet, 11606 - 132nd St., Suite 6, Edmonton, Alberta).

Vancouver, B.C., July 3-14, Dr. L. Oostendorp and Rev. D. H. Walters (Contact Rev. John Botting, 1949 East 11th Ave., Vancouver 12, B.C.)

Denver, Colorado, July 10-21, Miss Katie Gunnink and Rev. J. H. Schaal (Contact Mrs. Clasina Brandsma, 2230 S. Sherman Street, Denver, Colo. 80210).

Southern California, July 24-August 4, Miss Katie Gunnink and Rev. Rolf Veenstra (Contact Rev. Harlan Roelofs, 530 N. Dale St., Anaheim, Calif. 92801). Watch local bulletins for further announcements.

INTERESSE VOOR EEN "HOLLANDSE DAG" IN ZUID-ONTARIO?

Zoals ook in andere delen van Canada hebben wij een plan gemaakt om in Zuid-Ontario een gezellige Hollandse Dag te organiseren deze zomer.

Deze samenkomst is bedoeld om vooral de ouderen onder ons eens een fijne dag te bezorgen om elkander te ontmoeten op een centraal gelegen plaats in Zuid-Ontario en daarbij is gedacht aan het Rondeau Park te Blenheim.

Stellig geloven wij dat dit een gezellige praatdag kan worden, vooral omdat hierbij ook de vrouwen betrokken zijn.

Aangezien zulk een samenkomst nogal enige voorbereiding kost is het wenselijk dat wij weten of er voor deze zaak *werkelijk interesse* is.

Daarom zouden we graag hierover van de lezers hun gedachten horen. Een klein briefje zou daarom zeer op prijs worden gesteld en dan liefst met een geste waar en wanneer. Onze gedachte is, zoals ik al schreef, Blenheim en in de maand augustus, omdat er deze zomer weer veel gasten uit Nederland overkomen. Voor hen is het dan ook een mooie gelegenheid om kennissen en oude vrienden te ontmoeten die ze anders wellicht niet zouden bezoeken.

Om deze dag wat meer kleur en betekenis te geven zal er door een predikant een gezellige en opwekkende toespraak gehouden worden.

Het is niet de bedoeling er een kerkelijke samenkomst van te maken, maar wel een christelijke.

Wij hadden zo gedacht om de lijn aan te houden van Windsor tot London, St. Thomas en Aylmer. Dat is natuurlijk geen strakke lijn, want ieder is welkom.

Laten wij nu goed afspreken, dat wij verwachten hier iets op te horen, en als *niemand* zijn instemming betuigt met het plan dan nemen we aan dat het *niet* doorgaat.

Voorbereiding vraagt tijd, dus schrijf onmiddellijk aan onderstaand adres.

Denk er aan dat (helaas) niet alle mensen die hier mogelijk voor in aanmerking komen, lezers zijn van Calvinist Contact, dus geef het door.

T. Schinkel,
R.R. 1, Amherstburg, Ont.

Red Deer, Alberta

TWO TEACHERS

are needed by Sept. 4, 1967 or Red Deer will not be able to open its long awaited Christian School. Here is a challenge for two young people who have dedicated themselves to Christian Education.

Please contact G. Ouwens. 3935 - 38 Avenue, Red Deer, Alberta. Phone 346-6023.

Beautiful Fonthill Area

PROFITABLE CHICKENFARM AS A GOING CONCERN

6000 FIRST CLASS LAYING HENS

Gross Income Over $36,000.00.

3 Large barns, equipped with automatic waterers, pipe-feeders, over 800 nest-boxes & many egg-baskets.

Good 4-bedroom home and new egg-shipping building. Egg washers, egg grader, pick-up truck, dump-truck, Ford tractor, Ferguson tractor, front-end loader, a 4-section disc, corn elevator, trailer, harrows, plough and other small tools.

THIS IS A GOOD AND FOR MANY YEARS ESTABLISHED BUSINESS. Priced at only $35,000.—. Downpayment $12,000.— or offer. Mortgage available at 6½% on a 15 years term.

Contact: T. Van Marrum,
WELLANDPORT - Phone 386-6377, or

K. KRAAY, Realtor
2 Juliana Cr. - ST. CATHARINES - Phone 934-1813

GEVRAAGD:

Ervaren

**MEUBELMAKERS
HOUTSNIJDERS (Hand)
MACHINE BEDIENERS**

Wij zijn een van de vooraanstaande meubelfabrieken in de Verenigde Staten; vervaardigen het beste in eetkamer, slaapkamer en woonkamer meubilair.

Wij bieden vast werk gedurende het gehele jaar en uitstekende sociale voorzieningen, met inbegrip van pensioenplan.

Onze fabriek is gevestigd in Holland, Michigan, een stad met strenge religieuze traditie, waar verschillende Christian Reformed en Reformed Churches, alsmede verscheidene christelijk scholen, gevestigd zijn.

Wij zouden het prettig vinden van U te horen en beantwoorden gaarne elke vraag die U mocht hebben aangaande de geboden posities. Schrijf aan:

BAKER FURNITURE, INC.
573 Columbia Avenue,
HOLLAND, MICHIGAN,
U.S.A. 49423

Attn.: L. La Grand.

The Timothy Christian School, Barrie, Ontario invites applicants for the position of

PRINCIPAL

starting Sept. '67 in its 4-room school.

Please send applications or inquiries to Mrs. J. Vandyke, 418 Codrington Street, Barrie. Phone 728-6035.

Centennial Christian School, Terrace, B.C. requires a

TEACHER

for the intermediate grades.

For further information please write: Calvin Christian School Society, Box 317, Terrace, B.C.

Why not teach in OSHAWA? The Immanuel School requires for the next school year

TEACHERS

for the intermediate grades. Salary according to the Ont. All. Schedule. Send your applications to the Principal Mr. Wm. Rang, R.R. 3, Oshawa, Ont.

The John Knox Christian School of Wyoming, Ontario, will be in need of

A TEACHER

for the primary grades.

Low-rental, cosy apartment available.

Please send your application to Mr. F. DeVries, Box 81, Wyoming, Ontario.

The John Knox Christian School of Woodstock will need

A TEACHER

for grades 3 and 4.

Please send your applications and inquiries to the Principal, Mr. R. Vander Ploeg, 1045 Parkinson Rd., Woodstock, Ont.

The Brantford Christian School still needs for Sept. 1967

A TEACHER

for Grades 1 & 2.

Please send your application to Mr. J. Kooistra, Principal, 406 Marlboro St., Brantford, Ont.

The Calvinistic Christian School of Wellandport needs for next term:

ONE SENIOR TEACHER,
ONE INTERMEDIATE TEACHER;
ONE JUNIOR TEACHER

to complete staff of 10.

Applications to Mr. H. K. Bergsma, R.R. 1, Wellandport, Ont.

The Canadian Christian School of Jarvis needs

TEACHERS

for the school year 1967/68.

Please send your application, stating qualifications and grade preference, to the Principal Mr. T. Bergsma, R.R. 1, Jarvis, Ont. Tel. 587-2604.

Abbotsford Christian School, in the beautiful Fraser Valley of British Columbia, urgently needs

A TEACHER

for grade 2 or 3. Please, send applications to: Mr. J. Kampman, Box 175, Abbotsford, B.C.

The Sarnia Christian School invites the applications of

TEACHERS

for various grade levels.

Letters with full particulars are to be sent to the Principal, Miss R. Van Westenbrugge, 1722 Dell Ave., Sarnia, Ont.

The Immanuel Christian School, Aylmer, Ont. requires for Sept. '67

A TEACHER

for grade 1 and 2.

Please send your applications or inquiries to the Secr., J. Kaastra, R.R. 2, Springfield, Ont. Phone 773-3848.

The Calvin Chr. School of Kingston, the University City of Eastern Ontario, will be in need of

TEACHERS

for the middle- and lower grades, per Sept. '67. Please, send applications and references to Mr. H. Van Rossum, Prin., 309 Van Order Dr., Kingston, Ont. Phone 542-3927.

The Agassiz Christian School needs a

TEACHER

for grades 3 and 4.

Applications for this position may be sent to the principal Miss H. de Lange, Box 323, Agassiz, B.C.

Calvin Christian School in Lacombe, Alberta urgently needs

TWO TEACHERS

for 1967-'68. Basic salary for degreed teacher is $5,000.00.

Write W. Wildeboer, Prin., Box 434, Lacombe, Alberta, Canada.

CALVIN Christian Schools, Edmonton, Alta., need

TEACHERS

for grades 1 and 2 and junior high (language, business). Please write to Mr. H. Konynenbelt, Prin., Box 342, Edmonton, Alta. or phone collect to 403-479-4171 (aft.).

Haney Pitt Meadows Chr. School is in need of a

TEACHER

for Grade 1 (one).

Kindly send applications to the Principal, Mr. J. VanderVelde, Haney Pitt Meadows, Chr. School, 1st Ave. (N.), Haney, B.C.

Trinity Chr. School, Burlington is in need of

A TEACHER

for grades 3 & 4.

Kindly send applications to J. Visser, 650 Walkers Line, Burlington, Ont.

The John Calvin Chr. School of Strathroy, Ont. will be in need of

A TEACHER

for one of the primary grades. Please send applications stating qualifications, experience and references to the Principal, Mr. G. Bonekamp, 306 Drury Lane, Strathroy, Ont.

TORONTO, ONTARIO

Timothy Christian School in West Toronto will have

A VACANCY

in September.

State: Qualifications, experience, and grade preference. Write to: Mr. H. VandeBurgt, Principal, Timothy Christian School, 28A Elmhurst Drive, Rexdale, Ontario.

The Canadian Christian School of Smithers, B.C. is in need of

A TEACHER

for grade 3. Please send applications or inquiries to: The Secretary, H. Bakker, P.O. Box 2117, Smithers, B.C.

Hamilton Calvin Christian School still has an opening for a

GRADE 3 TEACHER

for 1967/68.

Contact the Principal Mr. R. Klapwyk, Principal Calvin Christian School, Hamilton, Ont. (Phone 385-2045).

LETHBRIDGE, ALBERTA

The Immanuel Christian School still needs

TEACHERS

for grades 1, 3, 4 and 5.

Our school and city have many advantages, including a university. Write for particulars or send your application to George Yntema, 734 - 27 St. No., Lethbridge, Alberta.

The St. Thomas Ebenezer Chr. School Soc. is still in need of

A TEACHER

for grade 1 &2.

Please send applications or inquiries to Mr. J. Groenenberg (secr.), 98 Park Ave., St. Thomas, Ont.

The John Calvin Christian School of Guelph will be in need of

ONE TEACHER

for the schoolyear 1967/68 for three intermediate grades with an approximate enrollment of 25 pupils. Send applications to' Mr. T. S. Bootsma, 80 Liverpool Street, Guelph, Ont.

The Thunder Bay Christian School will need, because of expansion

A TEACHER

for the primary grades for the 1967-68 school year. Our school serves the area of the University city of Port Arthur and Fort William. Please send applications or inquiries to the Secretary, Wm. Doppenberg, R.R. # 1, Fort William, Ont.

The Board of the John Knox Chr. School of Brampton is inviting applications from a qualified

GRADE 7 TEACHER
(preferably male)

for the school year 1967-'68.

The ten-room school is located in a fast growing town 20 miles West of Toronto.

Salaries are based on an attractive salary schedule, prepared by the present staff and board.

For further information Mr. H. A. VanderWindt, the principal may be contacted at the school.

Please send applications giving qualifications and references to the Secretary of the Board, G. W. Gerrits, 15 Fullamore Rd., Brampton, Ont.

Holland Marsh Christian School invites applications for the position of

TEACHERS

in the intermediate grades.

Apply to Mr. E. Baker, Principal, 89 Bolton Ave., Newmarket, Ont. Phone 895-2168 or school 775-3701 Bradford, Ont.

Calvin Memorial Christian School of St. Catharines needs a

SCIENCE TEACHER

to start a small Grade X. Arts and (or) Music qualifications are preferred. Apply to A. Vandermaas, M.D., 10 Norris Place, St. Catharines, Ontario.

Laat U niets wijs maken

In het slothoofdstuk van zijn boek **Van geloof tot geloof** schrijft Professor Dr. S. U. Zuidema op treffende wijze over de toekomst: "We zijn op weg. Naar de toekomst. En de toekomst is op weg. Naar ons. . . . Elk nieuw jaar brengt ons een jaar dichter bij onze toekomst. Die is ons alweer een jaar dichter genaderd. Daar hoeven wij niets aan te doen: zij komt op ons toe. Christus komt er mee op ons toe. En die toekomst kan met één woord gezegd worden: Genade. Genade Gods."

Dit is levenswijsheid voor alle gelovigen waar ook ter wereld. In Europa, China, Vietnam, Cuba, Canada en Expo 1967. Ook al is de laatste in het leven geroepen ten dienste van en met het oog op de mens. De duivel wroet en werkt overal maar toch zijn zij die van God zijn dankbaar dat Hij de zondige wereld, waartoe ook zij behoren, niet loslaat, maar vasthoudt. Hij verliest niet één van Zijn schapen: Hij heeft ze geteld. En allen worden thuisgebracht.

"Als wij nu maar nuchter zijn," schrijft Zuidema, "en ons niet laten benevelen. Want dan zien wij onze toekomst niet meer. En dan zien wij alleen maar onze 'kleine wereld'. En we houden al gauw ons hart vast: wat het nieuwe jaar ons brengen zal? Niet veel moois. . . . Ons leven wordt al meer van persoonlijke verantwoordelijkheid en roeping beroofd: ons wordt hoe langer hoe meer voorgeschreven, wat wij eten en drinken en kopen en doen mogen: er wordt wel voor ons gedacht, en wij hoeven alleen nog maar na te denken. . . . we hoeven maar mee te lopen in de rijen van de massa, en zijn met onze zelfstandigheid verlegen. We raken er zo verlegen mee, dat zelfs de vrije tijd ons een probleem wordt. Omdat de arbeid immers al minder een onderneming, een harde inspanning wordt, waar al onze krachten voor moeten worden aangewend. . . . Onze nationale verantwoordelijkheid wordt niet veel meer dan die van een beleefde buiging in de richting van onze buitenlandse weldoeners: wat kunnen wij anders? De ene is een kleine nul, de ander heeft het voorrecht een grote nul te mogen worden: maar nullen worden ze van lieverlede allemaal."

Canada. 1967.

Wat zal van haar gezegd worden in het jaar 2067, D.V., na 200 jaren van bestaan? Wat zal er van de in de laatste twintig jaren tot stand gekomen Christelijke actie op het gebied van onderwijs, arbeid en politiek terecht gekomen zijn? En wat is er dan van persoonlijke roeping en verantwoordelijkheid overgebleven, b.v. van de Christen werkers? Zal het vlammetje van Christelijke sociale actie dat in 1952 begon te branden, bijna zijn glans verloor in 1958, maar weer helderheid kreeg in de zestiger jaren, uitgedoofd zijn? Zal de CLAC dan nog bestaan en, zo ja, nog de centrale plaats aan God's Woord als richtsnoer voor al haar denken en handelen toekennen? Zal dan blijken dat de CLAC en C.J.L. Foundation het hoofd hebben moeten buigen in de strijd voor sociale vrijheid en gerechtigheid, slachtoffers van een totalitaire regeringsvorm en van monopolistische vakorganisaties?

Zullen dan de Christenen rustig meelopen in de rijen van de massa en, verlegen zijnde met hun zelfstandigheid, al meelopende denken: "Was het niet in 1967 dat de CLAC haar 15e verjaardag vierde? Och arme, ze heeft de 50ste niet eens gehaald! En — o, ja, Christelijk lager en hoger onderwijs en zelfs politieke actie waren toen ook stokpaardjes. En ook dat verdween. Stokoud zijn ze nooit geworden. Kon het ook anders . . .?"

"Stop," zou Zuidema zeggen, "doe niet zo akelig vervelend. Wat heeft het te betekenen, werelds over de toekomst te denken? Waarom zullen we zelfs in ons geestesleven ons laten gelijkschakelen? Weest nuchter, zegt Petrus, en hoopt volkomen op de genade die u toegebracht wordt in de openbaring van Jezus Christus. **Laat u niets wijs maken,** maar 'schort de lendenen van uw verstand op'."

Inderdaad. Laten we dankbaar zijn. Nu in 1967. We hebben van God wat te doen gekregen in voorbijgegane jaren. De strijd was moeilijk, de offers waren groot, maar we aanvaardden de opdracht bezig te zijn in God's Koninkrijk, diep bewust van menselijke gebreken en tekortkomingen. En na al die jaren lijkt het of we net begonnen zijn met een schriftuurlijke aanpak van onze samenleving in al haar schakeringen. Moet het dan altijd zo, altijd strijden voor de doorwerking van de verlossing van Jezus Christus op alle levensterreinen? Ja, het moet altijd zo! Als de Bijbel niet het laatste woord gegeven wordt dan verdwalen we in het moeras van de wereld en zinken we weg.

Hou op met preken, zegt U misschien, ons maak je niets wijs. Nee, dat kunnen wij ook niet. God alleen werkt dat wijsworden. Daar word je klein van. Hen die wel hoog van de toren blazen moeten een toontje lager gaan zingen. Maar zingen moeten we. Petrus noemt het: "schort de lendenen van uw verstand op", en hoop op God's genade. Christus gaf ons onze verantwoordelijkheid terug. Niet om maar op de cadans van de tijd te marcheren maar om onze roeping te vervullen.

Met God's hulp hoopt de CLAC haar roeping te vervullen. Er is nog steeds werk voor haar. Haar boodschap is een boodschap voor alle Christenen: laten we met elkaar ons laten leiden door Christus en Zijn Woord.

Schrijft Professor Zuidema: "Een christenmens heeft op zijn post te staan. Een post, hem door zijn God aangewezen. En God lost hem wel van z'n post af, als God daar geen werk meer voor hem mocht hebben. Wij sterven niet na onze tijd. Laten wij nuchter blijven, en er op rekenen, dat God werk voor ons heeft, en dat wij hierover niet bezorgd hoeven te zijn, maar dat onze zorg veeleer moet zijn, of wij wel trouw op onze post bevonden worden. Of wij wel vreemdelingen blijven. . . . En als vreemdelingen deelnemen aan dit leven. Zonder ons ooit te laten gelijkschakelen. Zonder de gedaante dezer wereld, de structuur van het wereldse leven over te nemen, en te ontkerstenen. Zodra dit gebeurt, verdonkert onze hoop, en zien wij . . . leegheid en een graf."

De CLAC is op weg naar de toekomst. Gaat u mee?

Laat u niets wijs maken door de wereld!

Stan De Jong,
CLAC Representative.

De nullen van de angst

De wereld geeft thans per UUR ruim 58 miljoen gulden uit aan de defensie! De druk van de defensie-uitgaven is lang niet overal gelijk. In de grafiek geven wij een overzicht van de militaire uitgaven in procenten van de totale staatsuitgaven. In 1955/'66 gaven de Ver. Staten ruim 58 miljard dollar uit voor hun defensie. De oorlog in Vietnam speelt een grote rol bij deze enorme uitgaven. Zuid-Vietnam zelf geeft aan zijn defensie 152 miljoen dollar uit en het heeft per 10.000 inwoners ca. 19 soldaten onder de wapenen tegen de Ver. Staten 16.

Kommunistisch China geeft jaarlijks ongeveer 6 miljard dollar uit voor zijn defensie, en Rusland ongeveer 29 miljard.

De totale uitgaven aan defensie in de wereld zijn zo enorm dat het bedrag gelijk staat aan ca. 10% van de jaarlijkse totale wereldproduktie.

Ongeveer 20 miljoen mensen zijn thans soldaat en rekent men ook de mensen mee die direct of indirect voor de defensie werken dan komt men vermoedelijk tot meer dan 50 miljoen zielen.

Ongeveer 85% van alle defensie-uitgaven komt voor rekening van zeven staten: Canada, Ver. Staten, Engeland, Frankrijk, West Duitsland, Rusland en China. Volgens schattingen van de Ver. Naties bezit de wereld thans 16.000 atoombommen van elk 20 Megaton.

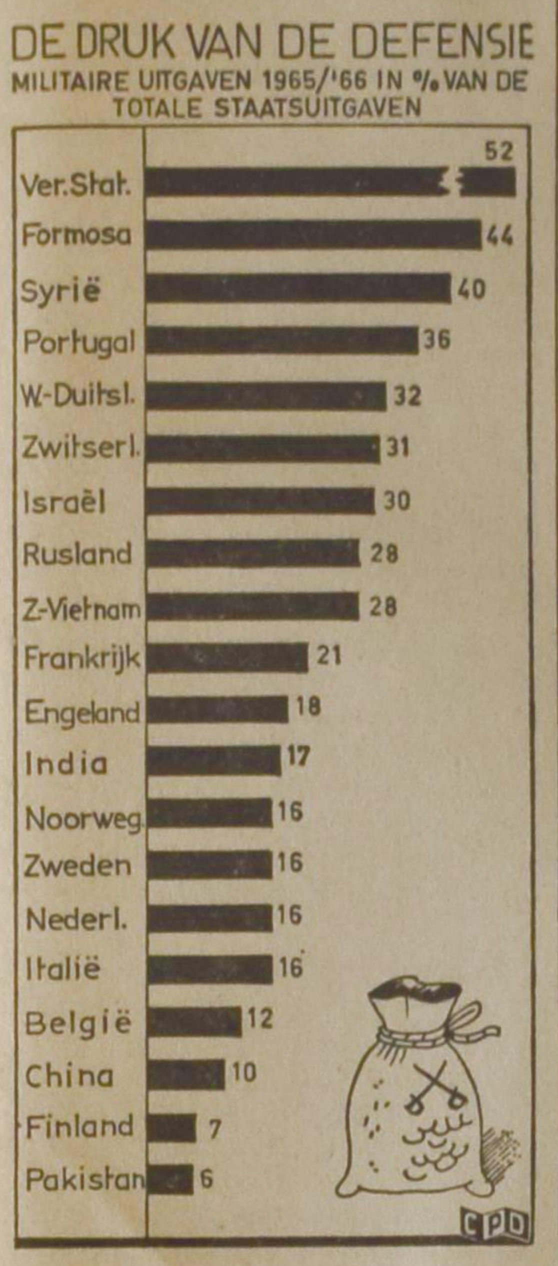

What about a subscription of CALVINIST-CONTACT for the Anniversary of Mom and Dad?

ABONNEMENTSFORMULIER

Aan: CALVINIST—CONTACT
BOX 312, STATION "B"
HAMILTON, ONTARIO

Wilt U direct Calvinist-Contact zenden aan:

NAAM: ....

POST ADRES: ....

....

Aangebracht door:

NAAM: ....

POST ADRES: ....

....

Als aanbrengpremie heb ik uitgezocht de volgende titel:

1e keus ....

2e keus ....

Abonnementsprijs voor Canada $5.00 per jaar. Voor andere landen $6.00 per jaar. Betaling per cheque is 15¢ extra.

To: CALVINIST-CONTACT, BOX 312, STAT. B, HAMILTON, ONT.

CHANGE OF ADDRESS ANNOUNCEMENT

Please change my address effective ....

Name: ....

From: ....

To: ....

Wat mocht ik niet vergeten?
O ja . . . .
Ik moet nog abonnees werven
voor Calvinist Contact,
want, hoe meer abonnees des
te beter het blad kan worden.

Mooie premie boeken voor Uw hulp

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

RELIGIE ZONDER GOD, door prof. dr. K. Runia, dat een antwoord is op Robinson's "Eerlijk voor God".
Dr. Runia is de bekende hoogleraar in de dogmatiek aan het Reformed Theological College te Geelong, Australië, die in Australië en Nieuw-Zeeland zich in de theologische wereld een uitstekende naam heeft verworven.

HET RAADSEL VAN ONS LEVEN, door prof. dr. J. H. Bavinck. 5e druk.
Dit prachtige boekje van de zo bekende, vroegere zendingshoogleraar is een buitengewoon welkome leidraad voor het leven.

ZIJN ALLE GODSDIENSTEN GELIJK? door dr. J. Verkuyl.
Dr. Verkuyl heeft vele jaren in Indonesië gearbeid en is zodoende bekend met de wereldgodsdiensten. Als zodanig is hij de juiste man om deze veelgehoorde vraag te beantwoorden met een duidelijk 'neen' en tegelijk te verwijzen naar het christelijk geloof als het allesomvattende antwoord.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

LUTHERS WERKEN
De babylonische ballingschap der kerk; Brief aan Paus Leo X; De vrijheid van een christen.
De gemiddelde lezer heeft wel het een en ander over Luther gelezen, maar wie heeft ooit een van Luthers eigen geschriften gelezen? "Wie echter eenmaal door Luther is gegrepen," zegt Prof. Dr. J. T. Bakker, "komt niet gemakkelijk weer van hem los." Vooral niet wanneer men Luthers werken leest.

DE HUMOR VAN DE BIJBEL, door dr. Okke Jager (10e druk).
Dit bekende boekje behoeft geen aanbeveling.

POLIKLINIEK VAN DE HEMEL, door P. Terlouw.
Zuster Haayer vertelt over haar werk in een wereldstad, aan de zelfkant van de samenleving. Zij is een imponerende persoonlijkheid, een specialiste voor hopeloze gevallen. Haar belevenissen met allerlei 'markante' figuren vertelt zij met met een groot gevoel voor humor en een mild begrijpen.

ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Meer dan eens komen we met Rooms Katholieken in aanraking, b.v. op het werk of gedurende de vakantie. Om ons bij een gesprek behulpzaam te zijn kan dit boekje goede diensten bewijzen. Hierin worden o.m. de volgende onderwerpen aangestipt: kerk en heilige schrift; woord en sacrament; alle mensen zondaars (erfzonde); Christus alleen; avondmaal en mis; het celibaat; het vagevuur; enz.

BESLAGEN VENSTERS (2e druk), door ds. H. Veldkamp.
Dit boekje is "een rustig gesprek over onze gebedsmoeilijkheden," aldus ds. Guillaume in C.C. "Ik ken geen ander boek dat zo op de praktijk van ons bidden ingaat," zo voegt de pastor van Edmonton er aan toe.

DE PINKSTERBEWEGING EN DE BIJBEL, door ds. A. G. Kornet.
Er wordt de laatste tijd in onze kringen meermalen over de Pinksterbeweging gesproken en geschreven. Het boekje van ds. Kornet is een betrouwbare gids, dat o.m. inlichtingen verstrekt over de geestesdoop, de tongentaal, ziekte en genezing, het duizendjarig rijk, enz.

DOKTER ONDER DE REBELLEN, door Helen Roseveare.
Dokter Helen Roseveare is een vrouwelijke arts die jarenlang in de Kongo heeft gewerkt. Tijdens de acties van de Kongolese rebellen zette zij haar werk voort ondanks levensgevaar, dreiging van aanranding en bruut geweld. Haar belevenissen in deze dagen van dramatische spanningen legde zij vast in een dagboek.

DE WELEERWAARDE HEER, door ds. M. E. Voilà.
De bekende schrijver, wijlen ds. P. D. Kuiper, beschikte over de gave om op een humoristische manier predikanten en gemeenteleden te 'fotograferen'. Evenals "Peper en Zout" getuigt ook dit boekje van zijn schrijverstalent.

MOEILIJKE KINDEREN (derde druk).
In dit pakkende en populair geschreven boekje worden achtereenvolgens de volgende onderwerpen besproken: Lastige types onder normale kinderen (P. W. J. Steinz); Koppige kinderen (Prof. Dr. A. Kuypers); Het jaloerse kind (Dr. J. v. d. Spek); Het angstige kind (P. v. Duyvendijk); Mijn kind wil niet eten (Dr. H. J. Eykman); Straffen? Hoe wel? Hoe niet? (Prof. Dr. J. H. Gunning Wzn..

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee:

THE FLOOD, by Alfred M. Rehwinkel.
This "one evening condensed book" deals with scientific and Biblical answers to earth's greatest upheaval, the flood.

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story. Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8-11 years old.

THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8-11 years of age, will enjoy it tremendously.

A MARTYR OF THE CATACOMBS.
An emotion stirring chronical of the persecution and triumphs of first century Christians.

AMAZON MOON, by Rosemary Cunningham.
Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST, by Dr. F. B. Meyer.

Voor twee abonnees:

Dutch
DE LEGE PLAATS, door Annie Oosterbroek-Dutschun. (Derde druk.)
Een mooie roman van een bekende Nederlandse schrijfster.

English
BUT NOT FORSAKEN, by Helen Good Brenneman.
An unforgettable story based on the author's experience in Gronau, Germany, following World War II, and on the accounts of the refugees who made the long, arduous trek to the refugee camp there.

STRAIGHT DOWN A CROOKED LANE, by Francena H. Arnold. Teenage marriage, a growing problem in this modern era, is the theme of this book of the well-known author who also wrote Not my will.

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860

Imported by: VAN'S Imp. Ltd.
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.